

Córdobai Magyar Hírlap

Revista Húngara de Córdoba

A Córdobai Magyar Kör hírlevele • Boletín del Centro Húngaro de Córdoba

1. évfolyam 3. szám • 2020. május • Volumen 1 Número 3 • Mayo 2020

A tartalomból:

Májusi szokások Magyarországon

Zrínyi Miklós emlékévk:

400 éve született nemzeti költőnk

Mit üzennek nekünk

a régi KCSP ösztöndíjasok?

Interjú Pirisáné Nagy Katalinnal

viselőtkészítő iparművészsel

Rode kalács receptje és Serena csokis-zabos

teőős lekváros kocka receptje

Contenido:

Costumbres de mayo en Hungría

Año conmemorativo de Miklós Zrínyi:

nuestro poeta nacional nació hace 400 años

¿Qué mensajes nos mandan nuestros

anteriores KCSP becarios?

Entrevista con Katalin Pirisáné Nagy,

artista de vestuario

Receta de kalács de Rode y receta de cubo

de mermelada con cobertura de avena y

chocolate de Serena

Szerkesztette: Molnár Judit, a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa

Editado por: Judit Molnár, becaria del programa Kőrösi Csoma Sándor

Kedves Córdobai Magyar Közösség!

Argentínában beköszöntött az ős. Rövidebbek a napok, kevesebbet süt a nap és mindenki szívesen üldögél napközben egy kényelmes karosszékekben vagy húzódik be a takaró alá. Nem is lehetne kiválóbb környezetet találni a hírlap olvasgatására, így ebben a hónapban is bőven készültem nektek érdekesebbnél érdekesebb olvasnivalókkal!

Nagy örömmre szolgál, hogy a hírlap rövidke élete alatt máris körbe utazta a világot: megjárta Brazíliát, Ausztráliát és Kanadát is, nem beszélve arról, hogy Magyarországon is sokan olvassák. Nagyon örülök a sok kedves visszajelzésnek és továbbra is igyekszem a tartalmat a Ti, kedves olvasók kéréseihez igazítani. Egy ilyen kérésnek eleget téve beszélgettem ifj. Jenő Follmannal, aki azzal keresett meg, hogy segítsék neki megtalálni córdobai barátnőjét, akivel 60 éve találkozott utoljára egy cserkész tábor alkalmával. Én a hírlapon keresztül tolmácsolom nektek történetét és most rajtatok a sor, hogy segítetek nekik újra egymásra találni!

Ebben a számban bemutatok nektek néhány olyan májusi magyar szokást, amelyet lehet, hogy kevesebben ismertek, mint például a májusfa állítást és a pünkösdi kiráylány választást. Bár cikk nem szól róla, szeretném kiemelni, hogy Magyarországon május első vasárnapján ünnepeljük az édesanyák napját. Ezúton is szeretnék küldeni egy nagy ölelést anyukámnak, Molnárné Belkó Editnek Budapestre és köszönteni az összes córdobai magyar édesanyát, köztük Florencia Biedermannt, aki a múlt hónapban adott életet Benicio nevű fiának.

A népviseletek napját megünneplendő, Pirisáné Nagy Katalin viseletkészítő iparművész mesél nekünk tevékenységéről és a Sárköz népi hagyományairól. Szintén egy fontos évfordulóról emlékezek meg a Zrínyi Miklósról írt cikkben, hiszen május 3-án lesz 400 éve, hogy megszületett a neves költő és hadvezér. Kicsit más vizekre evezve megismerkedünk Magyarország élővilágával, hiszen az országban már tavaszodik és éléd a természet. Ezen kívül remélem, szívesen veszitek, hogy megkerestem a KCSP program régi ösztöndíjasait, hogy meséljenek nektek arról, mi van velük azóta, hogy Córdobában jártak.

Nagyon örülök, hogy egyre többen kaptok kedvet ahhoz, hogy megosszatok velünk egy-egy magyar receptet és annak történetét. Őrizzétek meg ezt a jó szokást és írjatok még magatokról, hogy jobban megismerhessük egymást a karantén ellenére is!

Vigyázzatok magatokra és használjátok ki ezt az új, lelassult életstílust!

Remélem, sok örömet letek majd a hírlap olvasásában.

Molnár Judit

A hírlevél szerkesztője és KCSP ösztöndíjas

¡Querida comunidad húngara de Córdoba!

El otoño ha llegado a la Argentina. Los días son más cortos, el sol brilla menos y todos están felices de sentarse en un cómodo sillón durante el día o retirarse debajo de la manta. No podrían encontrar un mejor ambiente para leer la revista, ¡así que este mes prepararé muchas lecturas interesantes para ustedes!

Me complace enormemente que durante la corta vida de la revista ya haya viajado por todo el mundo: también ha estado en Brasil, Australia y Canadá, sin mencionar que muchas personas en Hungría también la leen. Estoy muy satisfecha con los muchos comentarios amables y continuaré tratando de adaptar el contenido a las solicitudes de ustedes, queridos lectores. En respuesta a tal solicitud, conversaré con ifj. Jenő Follman, quien se me acercó a pedirme ayuda para encontrar a su amiga de infancia de Córdoba, a quien conoció hace 60 años durante un campamento de exploradores. ¡Estoy comunicando su historia para ustedes a través de la revista y ahora es su turno de ayudarlos a encontrarse nuevamente!

En este número, les presento algunas costumbres húngaras de mayo con las que tal vez estén menos familiarizados, como el montaje del árbol de mayo y la elección de la princesa de Pentecostés. Aunque no hay ningún artículo al respecto, me gustaría enfatizar que celebramos el Día de la Madre en Hungría el primer domingo de mayo. También me gustaría enviar un fuerte abrazo a mi madre, Edit Molnárné Belkó, en Budapest y saludar a todas las madres húngaras en Córdoba, incluida Florencia Biedermann, que dio a luz a su hijo Benicio el mes pasado.

Para celebrar el Día del Traje Popular, la artista de vestuario Katalin Pirisáné Nagy nos cuenta sobre sus actividades y las tradiciones populares de Sárköz. También recuerdo un aniversario importante en el artículo sobre Miklós Zrínyi, ya que el 3 de mayo pasarán 400 años desde que nació el famoso poeta y señor de la guerra. Al remar en aguas ligeramente diferentes, conocemos la vida silvestre de Hungría, dado que la naturaleza ya está brotando en el país. Además, espero que disfruten las noticias de las antiguas becarias del programa KCSP, que les cuentan lo que les ha sucedido desde que visitaron Córdoba.

Estoy muy contenta de que cada vez más personas se animen a compartir una receta húngara y su historia con nosotros. ¡Mantengan este buen hábito y escriban aún más sobre ustedes para que podamos conocernos mejor a pesar de la cuarentena!

¡Cúidense y aprovechen este nuevo estilo de vida más lento!

¡Espero que se diviertan mucho leyendo la revista!

Judit Molnár

Editor de boletines y becaria KCSP

Káprázatos állatvilág: ismerkedjünk meg Magyarország különleges állataival!

Magyarország élővilágát tekintve az egyik leggazdagabb ország Európában. A holarktikus állatövre eső országban a világon előforduló 4600 emlősfajtájából 88 található meg. Ismerkedjünk meg közülük néhány különlegessel!

Földikutya

A földikutya nem csak furcsa kinézete miatt különleges, hanem mert Magyarországon az egyik legmagasabb eszmei értékű állatot képviseli: egy példánya 1 millió forintot ér. A patkány méretű rágcsáló a földi életmódhoz alkalmazkodott, ezért kevés ember elég szerencsés ahhoz, hogy élete során megpillantson egy egyedet. Az evolúció során a föld alatti sötét járatokhoz alkalmazkodott, így fülkagylói nincsenek, szemeit bőr borítja és farka

sincsen. A vakonddal ellentétben neki nincsenek erőteljes ásólábai, helyette a fejével túrja a földet. Különlegessége, hogy érzékeli a Föld mágneses terét és ezt használja a tájékozódáshoz. Bundájának színe a talaj színével megegyező, ezzel is védi magát a ragadozók ellen. Legnagyobb ellensége mégis az ember: a mélyszántásoknak sok egyed esett áldozatul és ma emiatt veszélyeztetett. A fogságban tartott egyedek kivétel nélkül elpusztulnak, ezért fontos, hogy eredeti élőhelyükön óvjuk őket.

Fauna deslumbrante: ¡Conoce los animales especiales de Hungría!

Hungría es uno de los países más ricos de Europa en términos de vida silvestre. El país está dentro del reino holártico y aquí se encuentran 88 de las 4.600 especies de mamíferos que existen en el mundo. ¡Veamos los más especiales de ellos!

Perro de tierra

El Perro de tierra es especial no solo por su apariencia extraña, sino también porque representa uno de los animales de valores más altos en Hungría: un ejemplar vale HUF 1 millón. El roedor, del tamaño de una rata, se ha adaptado al estilo de vida subterránea, por lo que pocas personas tienen la suerte de ver a un ejemplar en su vida. Durante su evolución, se ha

adaptado a los oscuros pasajes subterráneos, por lo que no tiene oreja, sus ojos están cubiertos de piel y no tiene cola. A diferencia del topo, no tiene patas poderosas para cavar, sino que cava la tierra con la cabeza. Su característica especial es que detecta el campo magnético de la Tierra y lo usa para orientarse. El color de su pelaje es el mismo que el del suelo, con lo que se protege contra los depredadores. Sin embargo, su mayor enemigo es el hombre: muchos Perros de tierra han sido víctimas del arado y ahora están en peligro de extinción. Los ejemplares cautivos mueren sin excepción, por lo que es importante protegerlos en su hábitat original.

Racka juh

másutt nem található, csak ott, ahol a magyarok éltek és élnek." A faj jellegzetes szarváról ismerhető fel: a V alakban felálló pödört szarv mutáció következménye. Fehér és fekete színváltozatban fordul elő. Sokáig az alföldi juhpásztorok kiemelkedő fontosságú használlata volt, mivel azonban gyapja durva, húsa pedig húskitermelésre alkalmatlan, mára számuk lecsökkent. Jelenleg leginkább turistalátványossággént tartják és genetikai tisztaságának megőrzése érdekében tenyésztik.

Mangalica

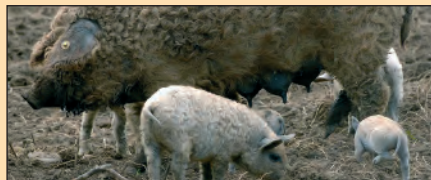
A mangalica története a törökök kiűzése utáni időkre nyúlik vissza. Ebben az időben a disznók száma megfogyatkozott, hiszen a törökök a vallásuk miatt ellenezték a sertésfogyasztást és tenyésztésük az Alföldre és Erdély területeire szorult vissza. A kereslet azonban egyre növekedett és a kereskedők a Horvátországban tenyésztett, zsírosabb és jobb minőségű húst adó sertésfajta felé fordultak. Ahogy a kondákat Magyarországra hajtották, közülük sok egyed elkallódott és ezek a példányok keveredni kezdtek a helyi disznófajtákkal. A mangalica az őshonos bakonyi és szalontai fajták, a délről behozott új fajták és a vaddisznó keveredéséből jött létre. Elősegítette elterjedését, hogy a létrejött faj igénytelen és kiválóan alkalmas kültéri tartásra, hiszen a vaddisznó sok tulajdonságát megőrizte. Sajnálatos módon 1895-ban sertéspestis söpört végig az országon, amely több, mint 4 millió mangalica halálát okozta, elveszítve ezzel korábbi fontos helyét a hazai sertések között. A mangalicáról azt tartja a közvélemény, hogy zsírja kevesebb koleszterint tartalmaz, mint más típusoké, de ezt a tudomány nem támasztja alá. Az először 2008-ban megrendezett budapesti Mangalica Fesztivál mára már népszerű eseménynek számít és az ország több vidékéről is vonz tenyésztőket és érdeklődőket egyaránt, akik az állatból készült finomságokkal kulturális programok mellett ismerkedhetnek.

Oveja racka

Según la investigación, la Oveja racka es originaria del suroeste de Asia y alrededor de hace 5.000 años aparecieron en Hungría. Según otras fuentes, es el compañero de los húngaros desde la conquista húngara. László Gaál escribe sobre su origen en su libro *El pasado de la ganadería húngara*: „Los húngaros conquistadores trajeron con ellos de su tierra natal la Oveja racka, que es un antiguo animal húngaro y no se encuentra en ningún otro lugar, solo donde vivían y viven los húngaros". Es reconocible por el cuerno característico de la especie: es el resultado de una mutación, con cuernos en forma de V y espiralados. Existe en blanco y negro. Durante mucho tiempo, para los criadores de ovejas en la Gran Llanura fueron de gran importancia como animales de granja, pero debido al hecho que su lana es gruesa y su carne no es adecuada para la producción de carne, ahora su número ha disminuido. Actualmente se considera principalmente una atracción turística y se cría para preservar su pureza genética.

Mangalica

La historia de la Mangalica se remonta a la época posterior a la expulsión de los turcos. Durante este tiempo, el número de cerdos disminuyó, porque los turcos se opusieron al consumo de carne de cerdo debido a su religión y su cría se limitó a la Gran Llanura y Transilvania. Sin embargo, la demanda ha estado creciendo y los comerciantes han recurrido a la raza de cerdo criada en Croacia, que produce carne más gorda y de mejor calidad. Cuando los cerdos fueron conducidos a Hungría, muchos de ellos se perdieron y estos especímenes comenzaron a mezclarse con las razas de cerdos locales. Mangalica se formó a partir de una mezcla de razas nativas de Bakony y Salonta, nuevas razas importadas del sur y jabalíes. Su propagación se vio facilitada por el hecho de que la especie resultante es poco exigente y excelentemente adecuada para el mantenimiento al aire libre, ya que ha conservado muchos de los rasgos del jabalí. Desafortunadamente, en 1895, la peste porcina se extendió por todo el país, matando a más de 4 millones de Mangalicas, perdiendo su antiguo lugar importante entre los cerdos domésticos. El público cree que Mangalica contiene menos colesterol que otras especies, pero la ciencia no lo respalda. El Festival Mangalica de Budapest, que se celebró por primera vez en 2008, ahora es un evento popular y atrae a criadores y personas interesadas de varias partes del país, que pueden familiarizarse con las delicias de los animales que van acompañados de programas culturales.

Puli

tőse, amely magától nő fürtösre: a bundája erős, sprőd csavarodó felszőrőket tartalmaz, ami körülveszi a puhább pehelyszőröket, amely aztán nemezzsé alakul.

Rövidszőrű magyar vizsla

Mi sem mutatja jobban a vizsla Magyarországhoz való kötődését, mint az, hogy neve a magyar vizslat szóból ered. Több forrás szerint a vizslák már őseink mellett is megjelentek, hiszen szenvedélyes vadászok voltak és a vadászkutyák követték őket vándorlásaik során a Kárpát-medencébe. Az 1100-as években készült Codex Albensisben található legkorábbi ábrázolásuk, de a Képes Krónikában is megjelennek Hunos és Magor mellett. Mai napig a tíz legnépszerűbb kutyafajta között tartják őket számon Magyarországon és ez a faj a leggyakrabban használt vadászkutyánk. A közepes nagytű, sárgásbarna és rövidszőrű kutyák legendásan intelligensek. Szimatuk éles, kiegyensúlyozottak és könnyen idomíthatóak. Különlegességük az a mozdulat, amellyel képesek megmutatni a vadásznak az észlelt vadat. Hang nélkül felveszik a jelzőpózt, felemelik az egyik mellső lábukat míg a fejük és a farkuk mozdulatlanul a hát vonalával áll egy síkban, testbeszédükkel a vad felé mutatva.

Puli

Podemos estar orgullosos del Puli, ya que es una de las razas de perros de pastoreo más conocidas en todo el mundo. Es un pastor húngaro antiguo de cuerpo medio con temperamento vivo y naturaleza ágil y enérgica. Aunque puede ser negro, blanco, gris o destefinado, el negro suele ser el color más conocido. Una raza extremadamente dócil y las duras condiciones lo hicieron resistente, razón por la cual sus antepasados fueron ayudantes indispensables de los pastores. Fueron tan valorados

que muchas veces ofrecieron una vaca por un cachorro de pastoreo. La característica más llamativa del Puli es su manto de pelos, que se convierte en un rizo por sí sola: su piel contiene pelos fuertes y retorcidos que rodean los pelos más suaves, que más abajo se vuelven afelpados.

Vizsla húngaro de pelo corto

Nada muestra mejor el apego de Vizsla a Hungría que el hecho de que su nombre proviene de la palabra húngara 'vizslat'. Según varias fuentes, los Vizslas ya han aparecido junto a nuestros antepasados, ya que eran cazadores apasionados y fueron seguidos por perros de caza durante sus migraciones a la cuenca de los Cárpatos. Su primera representación se encuentra en el Codex Albensis de la década de 1100, pero también aparecen en Crónica Ilustrada junto a Hunos y Magor. Hasta el día de hoy, se consideran una de las diez razas de perros más populares en Hungría y esta raza es nuestro perro de caza más utilizado. Los perros de cuerpo medio, color marrón amarillento y de pelo corto son legendariamente inteligentes. Sus olfatos son agudos, y los perros son equilibrados y fáciles de entrenar. Su característica especial es el movimiento con el que pueden mostrarle al cazador la pieza de caza. Sin sonido, adoptan posición de alerta, levantan una de sus patas delanteras mientras sus cabezas y colas permanecen inmóviles en línea con sus líneas traseras, su lenguaje corporal apuntando hacia la presa.

Zrínyi Miklós emlékév: 400 éve született nemzeti költőnk

*Nem irom pennával,
Fekete téntával,
De szablyám élivel,
Ellenség vérivel,
Az én örök hiremet.*

Zrínyi Miklós Arc poeticája

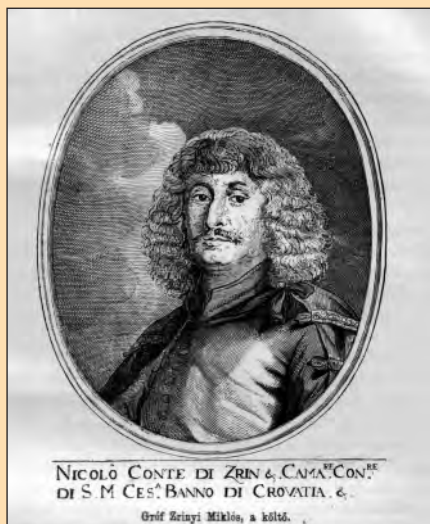
1620. május 3-án született Zrínyi Miklós, így ebben a hónapban ünnepeljük születésének négyszázadik évfordulóját. Bár ma már legtöbbször irodalmi alkotásai miatt emlékeznek rá, fontos szerepet játszott a törökök elleni küzdelemben és a Magyarország függetlenségéért való politikai fellépésben. Ismerkedjünk meg életével és munkásságával, hogy méltó módon tudjuk megemlékezni róla!

Zrínyi horvát eredetű főnemesi család sarja, dédapja Szigetvár hőse. Miután édesapját elvesztette, II Ferdinánd vette szárnyai alá, aki Pázmány Pétert esztergomi érseket jelölte kis gyámjaként. A grazi jezsuita kollégiumban, majd Bécsben és Nagyszombatban tanult. Az öröklött birtokot testvérével elfelezték és a területnek megfelelően kezdték alkalmazni helyi nyelvet alkotásaikban: míg öccse horvát nyelven kezdett alkotni, Miklós a magyar nyelvet használta irodalmi alkotásai megírásakor. Érdekesség, hogy később öccse fordította munkásságát horvát nyelvre.

Zrínyi a családi birtok védelmének érdekében vette fel a harcot a törökökkel és a harmincéves háború során tábornoki, majd főkapitányi címet nyert el. Sáskertnyai udvara a politikai élet középpontjává nőtte ki magát, majd Zrínyi nemzeti pártot szervezett. Céljai között a törökök kiűzésén kívül a független magyar királyság kialakítása szerepelt, ezért a bécsi udvar egyre nagyobb aggodalommal figyelte intézkedéseit és megakadályozta nádorrá választását.

1663-ban I. Lipót mégis magyar főparancsnokká tette és a következő évben került sor híres téli hadjáratára. Arra alapozva, hogy a törökök nem szerettek télen mozogni, ezt az évszakot választotta arra, hogy messze az ellenséges területre hatolva felégesse az eszéki Dráva-hidat, majd Kanizsát kezdje ostromolni. Bár Európa-szerte dicsérték eredményeit, a bécsi udvar veszni hagyta sikereit és békét kötött a szultánnal.

Año conmemorativo de Miklós Zrínyi: nuestro poeta nacional nació hace 400 años

*No escribo con un bolígrafo
Con tinta negra
Pero con mi filo de sable
Con la sangre del enemigo
Mi eterna noticia*
Ars poética de Miklós Zrínyi

Miklós Zrínyi nació el 3 de mayo de 1620, por lo que este mes celebramos el cuarto centenario de su nacimiento. Aunque la mayoría de la gente hoy lo recuerda por sus obras literarias, jugó un papel importante en la lucha contra los turcos y en la acción política por la independencia de Hungría. ¡Conozcamos su vida y su trabajo mejor para que podamos recordarlo de una manera digna!

Zrínyi es descendiente de una familia noble de origen croata, su abuelo es un héroe de Szigetvár. Después de perder a su padre, Fernando II lo tomó bajo su protección y nombró al arzobispo Péter Pázmány como su guardián. Estudió en el Colegio Jesuita de Graz, luego en Viena y Trnava. El patrimonio heredado de su padre fue repartido entre su hermano y él y comenzaron a usar el idioma local en sus obras según el área: mientras su hermano menor comenzó a escribir en croata, Miklós usó el idioma húngaro al producir sus obras literarias. Curiosamente, su hermano menor más tarde tradujo su trabajo al croata.

Zrínyi peleó contra los turcos para proteger el patrimonio familiar, y durante la Guerra de los Treinta Años ganó el título de general y luego de capitán. La corte en Csáktornya se convirtió en el centro de la vida política, y luego Zrínyi organizó un partido nacional. Además de la expulsión de los turcos, sus objetivos incluyeron el establecimiento de un reino húngaro independiente, por lo que la corte vienesa observó sus acciones con creciente preocupación y le impidió convertirse en un palatino.

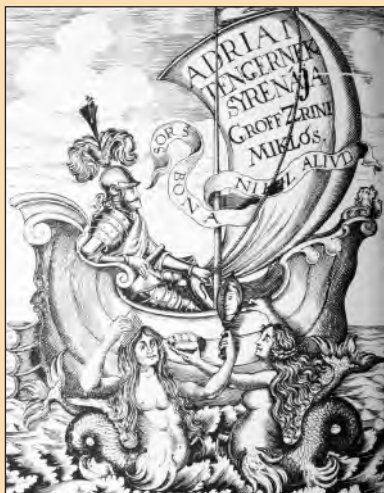
Sin embargo, en 1663 Lipót I lo nominó Comandante en jefe húngaro de la defensa contra los turcos y al año siguiente tuvo lugar su famosa campaña de invierno. Basado en el hecho de que a los turcos no les gustaba moverse en invierno, eligió esta temporada para penetrar mucho en el territorio enemigo para quemar el puente sobre el

Zrínyi élete végéig azt tervezte, hogy újraépíti a magyar államiságot, de erre sajnos nem maradt ideje, hiszen 1664 november 18-án vadászat közben egy vadkan megsebesítette, majd sérüléseibe belehalt. Halálát több forrás is merényletként könyveli el, amelyet a bécsi udvar számlájára írnak.

A magyar történelem egyik legtehetségesebb politikusaként emlékszünk vissza rá, aki egy nehéz történelmi pillanatban került vezető pozícióba. Zrínyi mindent megtett szeretett hazája védelméért, hiába volt jelmondata a minden elismerést visszautasító „Sors bona, nihil aliud”, amelynek jelentése jó szerencse, semmi más.

Zrínyi elsősorban katonának tartotta magát, azonban irodalmi alkotásai mégis a magyar barokk csúcsát képviselik. A Szigeti veszedelem című eposzában dédnagyapjának állít emléket és a történetet használja arra, hogy a törökök kiűzésére lelkesítse a magyar népet. Prózái alkotásai közül fontos kiemelni Az török áfium ellen való orvosság című politikai röpiratot, amelyben a magyar hadsereg felállítását szorgalmazza. Költészetének kiemelkedő alkotásai a feleségéhez írt versek. Bár a maga korában alig olvasták, munkássága ma a magyar irodalmi kánon fontos részét képezi és inspirálta a XIX. század Habsburgok elleni felkelését.

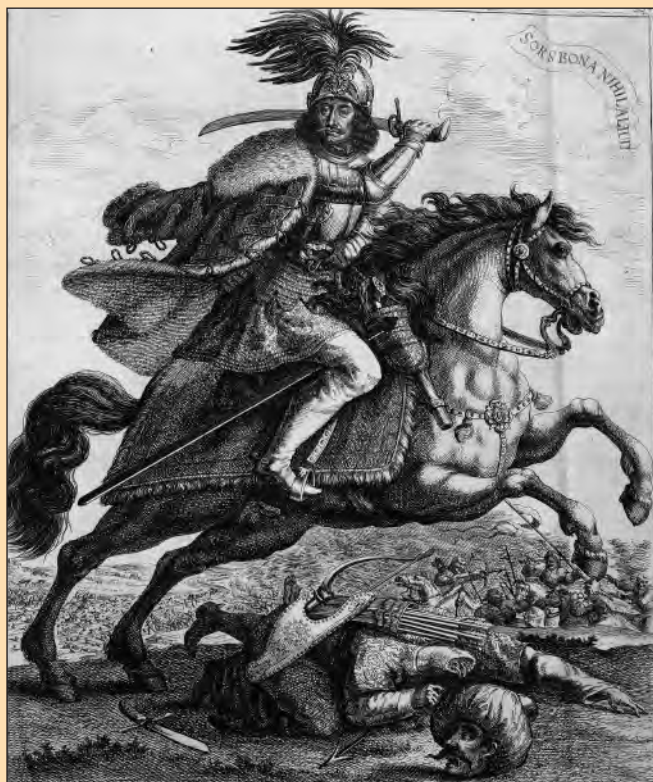
río Drava en Osijek y luego comenzó a asediar Kanizsa. Aunque sus logros fueron elogiados en toda Europa, la corte vienesa dejó perder sus éxitos e hizo las paces con el Sultán.

Zrínyi había planeado reconstruir el estado húngaro hasta el final de su vida, pero desafortunadamente no tuvo tiempo de hacerlo, ya que el 18 de noviembre de 1664 fue herido por un jabalí mientras cazaba y luego murió a causa de sus heridas. Su muerte es registrada por va-

rias fuentes como un asesinato, que está escrito en la cuenta de la corte vienesa.

Lo recordamos como uno de los políticos más talentosos de la historia húngara, que asumió una posición de liderazgo en un momento histórico difícil. Zrínyi hizo todo lo posible para proteger a su amada patria, a pesar de su eslogan de "Sors bona, nihil aliud", que negó todo reconocimiento ya que significa buena suerte, nada más.

Zrínyi se consideraba principalmente un soldado, pero sus obras literarias aún representan el pináculo del barroco húngaro. En su épica *A Szigeti veszedelem*, conmemora a su bisabuelo y usa la historia para inspirar al pueblo húngaro a expulsar a los turcos. Entre sus trabajos en prosa, es importante resaltar el folleto político titulado *Az török áfum ellen való orvosság*, en el que pide el establecimiento del ejército húngaro. Obras destacadas de su poesía son poemas escritos para su esposa. Aunque apenas se leía en su día, su trabajo ahora es una parte importante del canon literario húngaro e inspiró el levantamiento contra los Habsburgos del siglo XIX.

**„Nincs annál szívmengetőbb érzés, mikor látom
egy öltözék használójának büszkeségtől ragyogó arcát”**

Interjú Pirisáné Nagy Katalinnal

Mióta megérkeztem Córdobába, egyre több embertől hallok, hogy mennyire csodáljátok a magyar népviseleteket és mennyire szeretnétek néhány darabot, melyeket különböző magyar ünnepekre, megemlékezésekre és a bevándorolt nemzetek felvonulására felvehetnétek. Ezért úgy döntöttem, megkeresem az ország egyik elismert viseletkészítő iparművészt, Pirisáné Nagy Katalint, a XVI. Országos Népművészeti Kiállítás Arany Oklevelének nyertesét, hogy meséljen nektek tevékenységéről.

Hogy jött az az ötlet, hogy népviseletkészítéssel kezdjen el foglalkozni?

A népviseletéről híres Sárközben születtem, nőttem fel és ott élek a mai napig is. A népviseletek szeretetét a családban adjuk tovább: az édesanyámtól tanultam a ruhakészítést és az ő barátnőjének hagyatékát alapul véve kezdtem el a gyöngyöspárta készítését. Én a lányainak adom tovább a népi kultúra által képviselt kincseket: két lányom a Bátai "Sárköz" Néptánc Együttesben táncol kiskoruk óta és az első viseleteket nekik készítettem, hiszen a fellépésekhez kellett a szép ruhák. Az ő biztatásukra készítettem el a kontypántlikás parittyafőköttöt is, melyben Réka és táncos párja megnyerték a 2009. évi Sárközi Lakodalom alkalmából rendezett csárdásversenyt, ahol az értékelés szempontjai a tánc, a viselet és a kettő összhangja volt.

Ekkor jött meg hozzá a kedve, hogy versenyekre nevezzen?

Rendszeresen zsűriztetem a munkáimat. 2009-ben a Hagyományok Háza Népi Iparművészeti osztálya által Szekszárdon megrendezett zsűri napra hét munkámat vittem értékelésre, ezek közül négy „A” kategóriás minősítésben részesült. Majd 2012-ben elnyertem a népi iparművész címet a Hagyományok Háza Népi Iparművészeti Osztályától, 2015-ben pedig a Néprajzi Múzeumban megrendezett Élő népművészet kiállításon Arany oklevélben részesültem. Jelenleg több önálló és országos kiállítás anyagában találhatóak meg alkotásaim. Külön elismerés számomra, hogy mára már három kontinensen táncolnak az általam készített viseletekben a különböző diaszpórákban Amerikától Ausztráliáig.

Honnan merít inspirációt a ruhákhoz?

Sokat tanulok a néprajzi könyvek leírásaiból, a tájházak és magángyűjtemények darabjaiból, népi iparművészekről, az itt élő idős emberek elbeszéléseiből, és mindenkiktől, akitől csak lehet. A régi fényképeken látható viseleteket szeretem a legjobban megvalósítani. A szívemnek legkedvesebb az 1920-as 1930-as évek sárközi viselete, mely díszítésével, anyaghasználatával, aprólékos kidolgozásával messze az egyik legszebb

"No hay sentimiento más conmovedor que cuando veo la cara de una clienta brillando de orgullo con un vestido mío"

Entrevista con Katalin Nagy Pirisáné

Desde que llegué a Córdoba, he escuchado de muchos de ustedes cuánto admiran los trajes folclóricos húngaros y cuánto les gustaría tener algunas piezas que podrían usar para varias fiestas húngaras, conmemoraciones y el desfile de las comunidades inmigrantes. Por lo tanto, decidí buscar una de las artistas de vestuario más famosas del país, Katalin Pirisáné Nagy, la ganadora del Diploma de Oro de la XVI Exposición Nacional de Arte Popular para contarles sobre su actividad.

¿Cómo se le ocurrió la idea de comenzar a hacer trajes populares?

Nací y crecí en Sárköz, famoso por sus trajes típicos, y todavía vivo allí hasta el día de hoy. Transmitimos el amor por los trajes folclóricos en la familia: aprendí de mi madre a hacer ropa y comencé a hacer tiaras con perlas basado en los legados de su amiga. Les paso a mis hijas los tesoros representados por la cultura húngara: mis dos hijas han bailado en el Conjunto de Danza Folklórica Bátai en "Sárköz" desde que eran niñas y yo hice los primeros trajes para ellas, ya que las actuaciones requerían ropa hermosa. Animada por ellas, también hice la cinta para la cabeza que se llama kontypántlikás parittyafőkötő, en la que Réka y su pareja de baile ganaron la competencia organizada con motivo de la Boda Sárközi 2009, donde los aspectos de la evaluación fueron el traje, el baile y la armonía entre los dos.

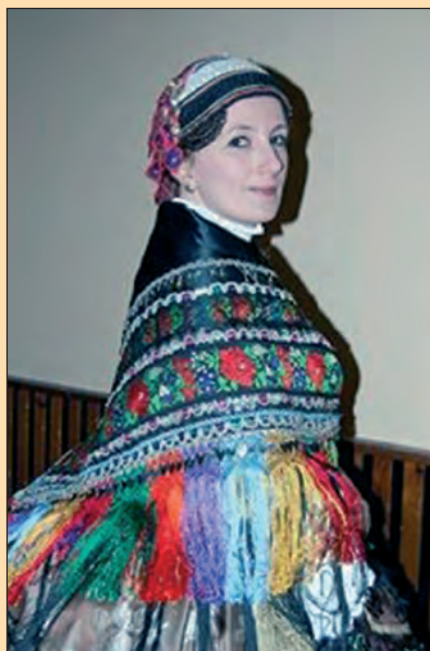
¿Es ahí cuando tuvo deseos de participar en competiciones?

Yo presento al jurado mis trabajos regularmente. En 2009, llevé siete de mis trabajos al Departamento de Artes Aplicadas Folklóricas de la Casa de las Tradiciones en Szekszárd para su evaluación, cuatro de los cuales fueron calificados como categoría "A" (10). Luego, en 2012, gané el título de artista popular aplicada del Departamento de Artes Aplicadas Folklóricas de la Casa de las Tradiciones, y en 2015 recibí un Diploma de Oro en la exposición de Arte Popular celebrada en el Museo Etnográfico en Budapest. Actualmente, mis obras han estado presentes en los materiales de varias exposiciones personales y nacionales. Un tributo especial para mí es que ahora bailan en tres continentes con los trajes que hice en diferentes diásporas, desde América hasta Australia.

¿De dónde saca inspiración para la ropa?

Aprendo mucho de las descripciones de libros etnográficos, piezas de casas de campo y colecciones privadas, artesanos folclóricos, las historias de las personas mayores que viven aquí y de donde pueda. Me gusta más implementar los trajes que se muestran en las fotos antiguas. La favorita para mi corazón es la ropa Sárköz de los años 1920 y 1930, que es, con mucho, uno de los trajes folclóricos más bellos de las regiones húngaras por su decora-

a magyar tájegységek népviseletei közül. A jelenleg még fellelhető régi anyagokból szettek dolgozni, átalakítással új ruhát készíteni.

Mindegyik ruha teljesen más, ugye?

Igen; mondhatni egész Sárközben nem volt és ma sincs egyforma viselet. Ha azonos anyagot is használtak, más-más díszítőket tettek rá, vagy más formában varrták meg, hogy különbözzenek egymástól, hiszen a lányok, asszonyok egyedi megjelenéssel akartak bírni, viseletükkel kitűnni, elkápráztatni a legényeket, férjurukat és gyakorta egymást is irigységre sarkallni. Sárközben a nők viselete a ház anyagi helyzetét, gazdagságát hivatott tükrözni. A nők hiúságát jól mutatja, hogy nagyon büszkék voltak saját ruháikra és féltően gondozták is azt. Előfordult, hogy inkább megvonták maguktól az ételt, mintsem hiányozzon az ünnepi öltözködésük. Minél tehetősebb volt a család, annál drágább, szélesebb, szebb díszítőanyagokat (szalagokat, csipkéket) tettek ruhájukra.

Rendszerint még a barátnők sem árulták el egymásnak milyen ruhát kapnak ajándékba húsvétra, egymás között versengtek, hogy kié a legszebb, díszesebb. Régen egy leány öltözetének ára vetekedett egy-két tinó (2-3 éves ökör) árával.

Hogy dönti el, milyen legyen a következő alkotása?

Az újonnan készült viseletet az igényekhez és a hagyományokhoz híven egyedileg tervezem, készítem, ami stílusában, anyaghasználatában, színében teljes harmóniát alkot viselőjével. Nincs is annál boldogabb és szívet melengetőbb számomra, amikor látom az elégedett, büszkeségtől ragyogó arcokat és amikor az öltözködés használója által életre kel.

Van kedvenc mintája vagy eleme?

Kedvencem a selyemruhákat díszítő oblegációk, melyek mintázatát régi fényképek alapján élesztettem újjá. Készítésüket 8 éve kezdtem el, azóta ismét lehetőség nyílt a használatukra. Ezek olyan sorhímzések melyek környezetéből az anyag ki van vágva, csak maga a hímzés motívum látható. Jelenleg 6 különböző virág mintában, sokféle színvariációban készülhet.

Divat lett újra a népi mintázatú ruhák, kiegészítők használata. A mai ruházatra is rávarrhatóak, női deréköveket is készítek belőlük.

Van ezeknek valamilyen különleges jelentésük vagy csak díszítőelemként szolgálnak?

A motívumoknak különös jelentés tartalmuk nincs, a fiatalabbak leányok, legények ruháira élénkebb színekből, az idősebbek részére sötétebb színekből készítem el, mely minden esetben harmonizál a ruha anyagának színével. A módosabbak viseletére mindig is szélesebb minta került, ma sincs ez másként!

Régen, ha az utcán szembe jött valaki, az öltözködése mindent elárult róla. Meg lehetett állapítani, hogy hajadon-e, vagy férjezett, gyermeket vár, van már gyermeke, mi-

ción, uso de materiales y elaboración meticulosa. Me gusta trabajar con los materiales antiguos que todavía se pueden encontrar, para hacer ropa nueva mediante la remodelación.

Cada vestido es completamente diferente, ¿verdad?

Sí; podría decir que en todo Sárkőz no había y tampoco hay hoy dos trajes que sean iguales. Aunque usaban el mismo material, le ponían diferentes adornos o los cosían de otra manera para que fueran diferentes, ya que las niñas y las mujeres querían tener un aspecto único, destacarse con su ropa, deslumbrar a los solteros, maridos y a menudo provocar envidia en los demás. Mientras tanto, la ropa de las mujeres debe reflejar la situación financiera y la riqueza de la casa. La vanidad de las mujeres queda bien ilustrada por el hecho de que estaban muy orgullosas de su propio guardarropa y también lo cuidaban con celo. A veces prefieren no comer que perderse su atuendo festivo. Cuanto más rica era la familia, más caros, más amplios, más bellos materiales decorativos (cintas, cordones) se ponían en su ropa.

Por lo general, ni las amigas se decían entre sí qué ropa recibirían como regalo para la Pascua, competían entre sí para ver quién tenía la más bella y ornamentada. En los viejos tiempos, el precio del atuendo de una niña rivalizaba con el precio de uno o dos bueyes de 2-3 años.

¿Cómo decide cómo debería ser tu próxima creación?

Diseño y realizo la ropa recién hecha fielmente adaptándola a las necesidades del cliente y las tradiciones, lo que crea una armonía completa con el usuario en su estilo, uso de materiales y color. No hay nada más feliz y más conmovedor para mí cuando veo caras satisfechas que brillan de orgullo y cuando el portador del atuendo les da vida a través de portarla.

¿Tiene un patrón o elemento favorito?

Mis favoritos son los vestidos de seda decorados, cuyo patrón reviví en base a fotografías antiguas. Comencé a hacerlos hace 8 años, y desde entonces he tenido la oportunidad de usarlos nuevamente. Estos son bordados de línea de los que se corta el material, solo el motivo del bordado en sí es visible. Actualmente, se puede hacer en 6 patrones de flores diferentes, en muchas variaciones de color diferentes.

El uso de ropa y accesorios estampados populares se puso de moda nuevamente. También se pueden coser en la ropa de hoy, también hago cinturones de mujer con ellas.

¿Los motivos tienen algún significado especial o simplemente sirven como elemento decorativo?

Los motivos no tienen un significado especial, hago la ropa para las niñas y los niños más pequeños en colores más brillantes, para los mayores en colores más oscuros, que

lyen vallási felekezethez tartozik, megközelítőleg hányadik életévében jár, milyen a család anyagi helyzete, s azt is, hogy milyen alkalomhoz illően öltözködött. Így mesélnek számunkra a régi fényképek is.

Hogy kell elképzelniünk a Sárközt?

A Tolna megyei Sárköz földrajzi elhelyezkedését tekintve a Duna és a Sárvíz közt, a Duna folyó árterében fekszik, területét a Duna és Dunántúli dombság határolja. Régen lápos, mocsaras terület jellemezte, mivel a folyón minden évben tavasszal levonuló zöldár elöntötte. A víz visszavonulását követően jó termő talajt hagyott maga után. A falvak a göröndökre (dombokra) épültek, a vizeken halásztak, az ártéri erdőkben bőven volt vad, a síkon lévő szántóföldeken növényeket termesztettek, a szállásokon és a ház körül állatokat neveltek, és a högyön (szőlőhegyen) gyümölcs és szőlő termett. Ez a természeti adottság biztosította a jólétet az itt élő szorgalmas embereknek. Az asszonyok szőttek, fontak, hímeztek, és a fölösleges terményeket a környező városok piacain eladták. A jó anyagi háttér és az asszonyok szép érzékének, kez ügyességének köszönhetően a sárközi viselet egyike lett az ország legszebb, legdíszesebb magyar népviseletének.

Sárköz híres népművészete – a szövés, hímzés, gyöngyfűzés, népviselet – 2012. évben felkerültek a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékének elemei közé.

Milyen más fontos elemei vannak a magyar identitás kifejezésének a Sárközben?

A sárközi népszokások igen változatosak, sok régi elemet őriztek az élet minden területéről, csakis, mint a családi - gazdasági élet szokásait és a helyi ünnepek, jeles napok szokásait. Hogy csak párat említsek: húsvétkor szokás volt a mátkálás (két kislánnyal hímestojást, kalácsot és bort küldtek egymásnak a szerető szívek titokban); május elsejére májusfa állítása. Bátán a legények és leányok kalinkózással, csónakokon ének és muzsikaszóval köszöntötték a májust a Dunán; az aratás befejeztével arató ünnepet tartottak, melynek alkalmával arató koszorút készítettek a betakarított terményből; a lányok szüret előtt 6 héten át szőlőpásztorkodtak (szőlőt őriztek, hogy a terményt ne egyék meg a seregélyek).

Mit javasol annak, aki itt, a világ másik felén szeretne készíteni magának egy egyszerűbb magyaros ruhát?

A magyarságnak nem volt egységes népviselete, tájegységenként eltért egymástól. Csak példaként: rábaközi, palóc, kalotaszegi, sárközi tájegység népviseletét egymástól élesen elkülönülő stílusjegyek jellemzik, mégis mindegyik magyar népviselet. Az, hogy ki mit választana magának függ attól is, hogy milyen alkalomra venné fel.

A magyaros viseletek nem mondhatók népviseleteknek mégis az egyik legnagyobb néphagyományhoz, a szüreti szokásokhoz kapcsolódóan készítettek el őket. A szüreti bál Magyarországon a szőlőtermő vidékek szüret végi szokásai közé tartozott, de a századforduló idejére általános szórakozási- és táncalkalommá vált olyan helyeken is,

siempre armoniza con el color del material del vestido. Siempre ha habido un patrón más amplio para los más adinerados, ¡hoy no es diferente!

En los viejos tiempos, cuando te cruzabas con alguien en la calle, su vestido revelaba todo sobre ella. Era posible determinar si era soltera o casada, si esperaba un hijo, si ya tenía un hijo, a qué religión pertenecía, aproximadamente cuántos años tenía, cuál era la situación financiera de su familia y para qué ocasión se vestía. Así las fotografías antiguas nos pueden decir mucho.

¿Cómo debemos imaginar Sárköz?

En cuanto a la ubicación geográfica de Sárköz en el condado de Tolna, se encuentra entre el Danubio y Sárváz, en la llanura inundable del río Danubio, su territorio está bordeado por las colinas del Danubio y Transdanubio. Solía caracterizarse por una zona pantanosa, ya que el río se inundaba por el deshielo en la primavera cada año. Después de la retirada del agua, dejaba un suelo fértil. Las aldeas se construyeron en los görönd (colinas), se pescaban en las aguas, había mucha vida salvaje en los bosques de llanuras aluviales, se cultivaban plantas en las llanuras, se criaban animales en las cabañas y alrededor de la casa, y se cultivaban frutas y uvas en los högy (colina de viñedos). Esta condición natural aseguró el bienestar de las personas trabajadoras que viven aquí. Las mujeres tejían, hacían tapices, bordaban y vendían los cultivos excedentes en los mercados de los pueblos de los alrededores. Gracias a los buenos antecedentes financieros y al hermoso sentido y destreza de las mujeres, el traje de Sárköz se ha convertido en uno de los trajes folclóricos húngaros más bellos y ornamentados del país.

El famoso arte popular de Sárköz (tejido, bordado, abalorios, trajes folclóricos) se incluyó en la Lista Nacional del Patrimonio Cultural Inmaterial en 2012.

¿Qué otros eventos importantes tiene la expresión de identidad húngara en Sárköz?

Las costumbres populares de Sárköz son muy variadas, conservando muchos eventos antiguos en todos los ámbitos de la vida, así como las costumbres de la vida familiar y hogareña y las costumbres de las fiestas locales y de los días especiales. Por nombrar solo algunos: era costumbre coquetearse en Pascua (con dos niñas los galanes les enviaban huevos, pasteles y vino entre ellos en secreto); y el árbol de Mayo. En Báta, los muchachos y muchachas saludaban el mes de Mayo en el Danubio paseando en un bote, con canto y música; se celebraba una fiesta de la cosecha al final de la cosecha, durante la cual se hacía una corona de los productos cosechados; las muchachas custodiaban las parras durante 6 semanas antes de la cosecha (cuidando las uvas para que los estorninos no comieran la cosecha).

¿Qué sugiere a alguien que quiere hacer un vestido húngaro más simple aquí en el otro lado del mundo?

ahol szőlőműveléssel nem foglalkoztak. A szüreti szokások, így a szüreti felvonulás, a multság országszerte viszonylag egységes formáját egy, a századfordulón hozott miniszteri rendelet alakította ki, s a hangsúly egyre inkább a munka befejezését szentelő felvonulásra és az azt követő mulatságra került. A bál a szüretnek megfelelően fel díszített teremben, kocsmában zajlott. Erre az alkalomra készített egységes öltözködéssel fejezték ki magyarságukat: a nemesek zsinóros díszmagyarban, a köznép fehér vászonból készült nemzeti színű szalagokkal díszített ruháikban.

Manapság magyaros vagy népies viselet lehet az is, ha felvesszünk magunkra egy kézi-szövésű anyagból készített bőujjú inget, vagy egy csavart csipke gyöngygallért kiegészítésként, bármilyen alkalmi ruhához.

Mit üzen az itteni magyaroknak?

Üzenem, hogy továbbra is érdeklődjenek, kutassák a magyar kultúrát és gyakorolják a néphagyományokat, népszokásokat. A hagyományos táncokat, énekeket akár egyénileg, akár közösségben is könnyen el lehet sajátítani, gyakorlással megőrizhetők ezek az ismeretek. Ajánlom figyelmükbe a Bátai Sárköz Néptánc Együttes videóit, ahogy különféle tájegységek viseleteibe és táncmotívum kincseibe is betekintést nyerhetnek. Használják a magyar nyelvet, hiszen nyelvében él a nemzet. Egy bátai népdallal búcsúzom:

„Barna legény meztéllább ment szántani,
Otthon hagyta a csizmáját vasalni,
Kilenc kovács nem merete elvállalni,
Mert nem tudtak ezüst patkót csinálni,

Bátai lányt megismerni, ha kapál,
Slingótt bodor cifra gyöngysor a nyakán,
Slingótt bodor cifra gyöngysor jaj de szép,
Házasodom onnan hozok menyecskét.”

Los húngaros no tenían un traje folklórico uniforme, diferían de una región a otra. Solo como un ejemplo: los trajes folclóricos de las regiones de Rábaköz, Palóc, Kalotaszeg y Sárkőz se caracterizan por estilos vívidamente distintos, pero todos son trajes folclóricos húngaros. Lo que usted elija también depende de la ocasión durante la cual lo usaría.

No se puede decir que los trajes húngaros sean trajes folclóricos, sin embargo, se hicieron en relación con una de las mayores tradiciones folclóricas, la vendimia. El Baile de la Vendimia era una de las costumbres de fin de cosecha de las regiones vitivinícolas de Hungría, pero a principios de siglo también se había convertido en una oportunidad general de entretenimiento y baile en lugares donde no se practicaba la viticultura. La forma relativamente uniforme de las costumbres de la cosecha, como la procesión de la cosecha, fue desarrollada por un decreto ministerial a principios de siglo, y el énfasis estaba cada vez más en la procesión para santificar la finalización del trabajo y la diversión que le seguía. El baile tenía lugar en una habitación o taberna decorada de acuerdo a la cosecha. Expresaron su identidad húngara con sus trajes que vestían para la ocasión: los nobles con adornos trenzados, la gente común con sus ropas hechas de lino blanco decoradas con cintas de colores nacionales.

Hoy en día, también puede ser un traje húngaro el uso de una camisa tejida a mano con manga suelta o un collar de cuentas de encaje retorcido, usando además cualquier ropa casual.

¿Cuál es su mensaje para los húngaros aquí?

Mi mensaje es seguir estando interesados en investigar la cultura húngara y practicar las tradiciones y costumbres populares. Los bailes y las canciones tradicionales se pueden dominar fácilmente, sea individualmente o en una comunidad, y este conocimiento se puede preservar a través de la práctica. Recomendando los videos del Conjunto de Danza Folklórica Bátaí Sárkőz, que muestran los trajes de diferentes regiones y los tesoros de los motivos de la danza. Usen el idioma húngaro, ya que la nación vive en su idioma. Me despido con una canción popular de Báta:

"El muchacho moreno fue arar descalzo,
Dejó sus botas en casa para herrar,
Nueve herreros no se atrevieron a aceptar
Porque no podían hacer una herradura de plata.

Para conocer a una chica de Báta, hay que verla zapar,
Pollera con puntilla, elegante collar de perlas alrededor de su cuello,
Pollera con puntilla, elegante collar de perlas, ay qué lindo
Me casaré, traeré una novia de allí".

Májusi szokások Magyarországon

Május elseje

A májusfaállítás hazánk egész területén ismert. A májusfát elsősorban a legények állították a lányoknak. E fával adja tudtára a legény a falunak, hogy melyik lánynak udvarol. A fák felállítására az éjszaka leple alatt került sor és mikor a leány másnap felébredt, már ott állt udvarán a szerelem díszes szimbóluma, amely természetesen hatalmas megtisztelés volt számukra. Magas, sudár fák voltak erre alkalmasak, ezért a májusfa lehet nyárfa vagy jegenye. Krepp-papírral díszítették, általában szalagok, üvegbor és más ajándékok is kerültek rá. Palóc területen a legény csak a fát állította fel, s a leány és édesanyja díszítették.

Pünkösdi királyné választás

A pünkösöd a húsvét utáni hetedik vasárnapon és hétfőn tartott keresztény ünnep, amelyen a kereszténység a Szentlélek kiáradását ünnepli meg, mely a Szentlélek, az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja, áradása. A Szentlélek ezen a napon áradt ki Jézus tanítványaira, az apostolokra, és ezzel a napot új tartalommal töltötte meg a keresztények számára

Mi van ma, mi van ma?
Piros pünkösöd napja.
Holnap lesz, holnap lesz
a második napja.
András pajtás, bokrétás,
jól megfogd a lovadnak a száját!
Ne tapossa, ne tapossa
a pünkösdi rózsát!

Minden falu leányai közül évente kiválasztott egy fiatal lányt, aki elsősorban erényessége, szelídsége, szerénysége, szemérmessége és szorgossága miatt nyerte el a kitüntető címet. Koronája rózsából készült. Sok helyen a földesúr kisebb ajándékokkal látta el őt és családját. Ő lett a falu szépe is, de ezt belső jó tulajdonságaiból következőnek tartották, megválasztása tehát nem szépségkirálynő-választásnak számított.

A kis királynő feje fölé társnői selyemkendőből vont sátrat tartottak. A lányok házról házra jártak köszönni, közben rózsaszirmot hintettek szét. A királynő a felvonulás során néma szereplő volt és nem volt szabad mosolyognia, ha a háziak nevettek. A köszöntést a ház lakói ajándékokkal hálálták meg.

A legények pedig a pünkösdi királyné kezéért vetélkedtek. Főleg lóversenyyel, bika-hajsszal, a fiatalabb korosztályoknál bothúzással, kakaslövessel választották. Aki győzött, pünkösdi királlyá avatták. Ő lett a legénybíró egy esztendeig és a falu összes legénye engedelmességgel tartozott neki.

Costumbres de Mayo en Hungría

El Primero de Mayo

La colocación del Árbol de Mayo es conocida en toda Hungría. El Árbol de Mayo era colocado principalmente para las niñas, por los muchachos. Con este árbol, el muchacho le informa al pueblo a qué chica está cortejando. Los árboles eran colocados al amparo de la noche y cuando la niña se despertaba al día siguiente, ya estaba en su patio un símbolo de amor adornado, lo que por supuesto era un gran honor para ella. Los árboles altos y esbeltos eran adecuados para esto, por lo que el Árbol de Mayo podría ser álamo o abeto. Generalmente estaba decorado con papel crepé, con cintas, botellas de vino y otros regalos. En el área de Palóc, los muchachos solo instalaban el árbol, y este era decorado por la niña y su madre.

Elección de Reina de Pentecostés

Pentecostés es la fiesta cristiana que se celebra el séptimo domingo y lunes después de Pascua, en la cual el cristianismo celebra el derramamiento del Espíritu Santo, el Padre y el Hijo que es la culminación del amor mutuo. El Espíritu Santo derramó en este día a los discípulos de Jesús, los apóstoles, y llenó este día con nuevo contenido para los cristianos.

¿Qué es hoy, qué es hoy?

Pentecostés rojo.

Será mañana, será mañana

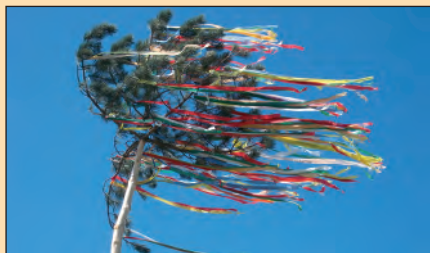
El segundo día.

Tió András, arbusto,

toma bien la rienda de tu caballo!

Para no matar, para no matar

las peonías de Pentecostés!

De las niñas de cada pueblo, elegían a una cada año, que ganaba el título honorífico principalmente por sus virtudes, mansedumbre, modestia, timidez y diligencia. Su corona estaba hecha de rosas. En muchos lugares, el hacendado les proporcionaba a ella y a su familia pequeños obsequios. También se convertía en la belleza del pueblo, pero esto considerando el resultado de sus buenas cualidades interiores, por lo que su elección no era la elección de una reina de belleza.

Las amigas colocaban un pañuelo de seda sobre la cabeza de la pequeña reina. Las chicas iban de casa en casa para saludar al que vivía allí, esparciendo pétalos de rosa. La reina era un personaje silencioso durante el desfile y no se le permitía sonreír cuando los habitantes de la casa la hacían reír. Los residentes de la casa agradecían los saludos con regalos. Y los muchachos competían por la mano de la Reina Pentecostal. Era elegido principalmente compitiendo en carreras de caballos, persecución de toros, tiro al gallo para los más jóvenes. El que ganaba era elegido Rey de Pentecostés. Se convertía en alguacil durante un año y todos los solteros de la aldea le debían obediencia.

Eugenio Victor Follmann:
Keresem Gerő Lucit, egykori cordóbai barátnőmet

*A Córdobai Magyar Hírlap népszerűségét mi sem mutatja jobban, mint, hogy ifj. Jenő Follmannhoz Brazíliába is eljutott a híre. São Paulóból írt nekem, hogy elmesélje kedves fiatalkori emlékét arról, hogyan kötött barátságot egy cordóbai családdal és, hogy mennyit köszönhet annak a pár hétnek, amit velük töltött 1955-ben egy cserkész tábor után. Azóta sajnos megszakadt a kapcsolat, de nagyon szeretné, ha újra találkozhatna a család akkor 8 éves lányával. **Córdobaiak, fogjunk össze és segítsünk neki megtalálni Lucit!***

De először hallhassunk meg történetét!

Budapesten születtem 1940 november 15-én. A családom kivándorlása a II. világháború után, számos magyar menekült család csoportjával együtt történt. 1948-ban érkezünk Buenos Airesbe, mint a szovjet elfoglalás menekültjei, majd 1976-ban kivándoroltunk São Paulóba. Azóta itt dolgozom, mint zenehangszerekre való egzotikus fa-alkatrészek készítője és szabadidőmben nagyon fontos helyet foglal el a művészet. Egy rövid történetet szeretnék nektek elmesélni két fontos eseményről, amelyek arra inspiráltak, hogy megszeressem a festészetet:

1943-ban Pozsonyban voltunk édesanyámmal, Zsolt testvéremmel (4 éves) és én magam (3 éves), édesapánkkal együtt, a kórházban, ahol édesapám, aki orvos volt, éppen operált. A szirénák elkezdtek kiáltani, hogy szovjet bombázók közelednek, és szüleim tudták, hogy rögtön menekülnünk kell a kórház bunkerébe.

Édesanyám elkapta a Zsoltit, édesapám pedig engem, és rohantunk a kórház előkertje felé, ahol volt a bunker. Mindenki a bunker felé rohant, és az orosz bombázó repülőök közeledtek. Édesanyám a Zsoltival a karjaiban, már benn volt a bunkerben, amikor a bombázó repülő már olyan közel volt, mint édesapám mesélte azután, látta a pilóta arcát ahogy nyílegyenesen a kórház irányába tartott hogy az utolsó percben elengedje a bombát. Így céloztak a bombázók.

Megragadott engem a karjaiba és úgy beleugrott a bunkerbe hogy repült, mint ahogy valaki a fürdőmedencébe ugrik. Mikor még a levegőben volt (és én a karjaiban) a bomba leesett nagyon közel hozzánk, szerencsére a bunkerajtójának a másik oldalán, és úgy hogy a bunker nehéz vasajtója a robbantás következte, olyan erővel csapódott be, hogy majdnem levágta édesapám lábait a röptében, még mielőtt földhöz kerültünk volna. Egy ezred másodpercen múlt, hogy életben maradtunk, és az édesapám nem vesztette el a lábait.

Eugenio Victor Follmann:

Estoy buscando a Lucía Geró, mi amiga de la infancia de Córdoba

Nada muestra la popularidad del periódico húngaro de Córdoba mejor que el hecho de que su fama también llegó a Jenő Follmann en Brasil. Me escribió desde São Paulo para contarnos sus queridos recuerdos juveniles de cómo se hizo amigo de una familia en Córdoba y cuánto le dieron las pocas semanas que pasó con ellos en 1955 después de un campamento scout. Desde entonces, desafortunadamente, la relación se ha roto, pero él realmente quiere volver a encontrarse con la hija de la familia que tenía 8 años en ese tiempo. ¡Cordobeses, reunámonos para ayudarlo a encontrar a Luci!

¡Pero escuchemos su historia primero!

Nací en Budapest el 15 de noviembre de 1940. Mi familia emigró después de la Segunda Guerra Mundial, junto con un grupo de familias húngaras. Llegamos a Buenos Aires en 1948 como refugiados de la ocupación soviética, y en 1976 emigramos a São Paulo. Desde entonces, he estado trabajando aquí como fabricante de piezas de madera exótica para instrumentos musicales y en mi tiempo libre, el arte ocupa un lugar muy importante. Quiero contarles una breve historia sobre dos eventos importantes que me inspiraron a enamorarme de la pintura:

En 1943 estábamos en Bratislava con mi madre, mi hermano Zsolt (4 años) y yo (3 años), junto con nuestro padre, en el hospital donde mi padre, que era médico, estaba operando. Las sirenas comenzaron a sonar anunciando que los bombarderos soviéticos se acercaban, y mis padres sabían que teníamos que huir al búnker del hospital de inmediato.

Mi madre levantó a Zsolt y mi padre me levantó a mí y corrimos al patio delantero del hospital donde estaba el búnker. Todos corrieron al búnker y los aviones de bombardeo rusos se acercaron. Mi madre, con Zsolt en sus brazos, ya estaba dentro del búnker cuando el avión de bombardeo estaba tan cerca que, como me había dicho mi padre después, vio la cara del piloto mientras se dirigía directamente al hospital para lanzar la bomba en el último minuto. Así es como apuntaban los bombarderos.

Me agarró en sus brazos y saltó al búnker volando como si alguien saltara a la piscina. Mientras todavía estaba en el aire (y yo en sus brazos) la bomba cayó muy cerca de nosotros, afortunadamente al otro lado de la puerta de su búnker, por lo que la pesada puerta de hierro del búnker siguió a la explosión, se estrelló con tanta fuerza que casi cortó las piernas de mi padre en vuelo, aún antes de llegar a la tierra. Dependió de una milésima de segundo que sobreviviéramos y mi padre no perdiera las piernas.

Miután a bombázás elmúlt, kimentünk a bunkerből, és mindenfelé halottakat és jajgató haldoklókat láttunk, jóformán holt testeket kerülgettünk. Füst, haldoklók üvöltöztek segítségért. Emlékszem a vér szagára ami a füsttel keveredett egy mély, fájó, nehéz ólomszerű búzló szörnyeteggé.

Nem voltam megsérülve, de a szomorúság és a horror miatt fájt az egész testem és emlékszem a legszörnyűbbre: maga az élet bennem majd, hogy nem halálig fáradt volt és fájt, nagyon fájt.

Mialatt szüleink elvittek egy biztosabb helyre, volt a terepen egy halott ló, ami elvérzett a bombatámadás alatt. Édesapám nagyon nyugodtan odament és egy kis operáló ollóval, ami az orvosi védőruha zsebében volt, közeledett a halott lóhoz, és teljes nyugalommal vágott a taraja szőréből egy pár köteget, és mi hárman csak némán bámultunk rá, gondolván hogy valószínűleg, talán Apuci megbolondult. Emlékszem hogy a Zsolti meg is kérdezte: "Apuci, mit csinálsz ?"

Édesapánk csak nyugodtan tovább vágta a szegény ló taraja szőreit, mire megszólalt a válaszával: "vágok szőrt, hogy gyártsak ecseteket nektek, hogy tudjatok velük festeni". Így is történt: Apuci készített egy pár ecsetet nekünk, és azokkal Anyuci mélyszégyen szeretettel megtanított bennünket festeni. Sokat festettünk azokkal az ecsetekkel, több éven keresztül, amikor minden ritka volt, főleg az ecsetek. Apuci gesztusa az egész család életveszélyes bombázása után, a nyugodt kéz, a mosolya, és a nyugodt gondossága azért, hogy a gyerekeknek a háború szörnyetegét eltakarja, majdnem, hogy egy játékká átváltoztassa.

Máma megértem, hogy ezért kelt bennem az érzés, hogy az élet minden pillanata fontos és érdemes, hogy egy pár perccel a bombázás után sokan elvesztették az életüket, de mi, mind a négyen, sérületlenül megúsztuk. Hát ennek van egy jelentősége, mégpedig, hogy feladatom van az életben, és nem veszthetek időt, mert az élet sürgős. Valami a lelkem mélyén kikristályosodott, mint egy villám: A jót és az igazat kell tennem ameddig csak tudom, mert csak így érdemlem meg, hogy nem alakultam én is vérré és füsté.

És azóta ügyködök a szépért, a szeretetért, a kedves szóért. És azóta festek. Talán 12 éves lehettem, mikor faragtam, fűrtam, fűrészeltam, ragasztottam és lakkoztam, és végül sikerült meggyártanom az első hegedűmet. Sokat festettem, zenéltem szüleimmel együtt. Mindketten szépen zongoráztak és sokat énekeltünk együtt.

Después que terminó el bombardeo, salimos del búnker y vimos muertos y moribundos lamentándose por todas partes, prácticamente esquivábamos cadáveres. Había humo en todas partes y los moribundos gritaban por ayuda. Recuerdo el olor a sangre mezclada con humo apestoso, dolorido y pesado como el plomo.

No estaba herido, pero me dolía todo el cuerpo por la tristeza y el horror y recuerdo lo más horrible: la vida misma estará en mí que no estaba cansado hasta la muerte y dolía, dolía mucho.

Mientras nuestros padres nos llevaban a un lugar más seguro, había un caballo muerto en el campo que murió desangrado durante el bombardeo. Mi padre se acercó con mucha calma y con unas pequeñas tijeras de cirujano que tenía en su bolsillo del guardapolvo, se acercó al caballo muerto y cortó unos mechones de pelo de su crina con total calma, y los tres lo miramos en silencio, pensando que probablemente, tal vez papá estaba loco. Recuerdo a Zsolti preguntando: "Papi, ¿qué estás haciendo?"

Nuestro padre cortó con calma el pelo de la crina del pobre caballo antes de responder: "Cortaré el pelo para hacerles pinceles para que puedan pintar con ellos". Así sucedió: papi nos hizo algunos pinceles y con ellos mami nos enseñó a pintar con profundo amor. Pintamos mucho con esos pinceles, durante varios años cuando todo era difícil para conseguir, especialmente los pinceles. El gesto de papá después del bombardeo que puso en riesgo de muerte a toda la familia, su mano tranquila, su sonrisa y su calmado cuidado era para tapar a los niños el monstruo de la guerra, para convertirlo casi en un juego.

Por eso es que hoy tengo la sensación que cada momento de la vida es importante y que vale la pena, que unos minutos después del bombardeo, muchas personas perdieron la vida, pero nosotros, los cuatro, escapamos ilesos. Esto tiene un significado, es decir, que tengo una tarea en la vida y no puedo perder el tiempo porque la vida es urgente. Algo cristalizó en lo profundo de mi alma como un rayo: tengo que hacer el bien y lo mejor que pueda, porque esa es la única forma en que agradezco que no me he convertido en sangre y humo.

Y desde entonces he estado preocupado por la belleza, el amor y la palabra amable. Y he estado pintando desde entonces. Quizás tenía 12 años cuando tallé, taladré, corté, pegué y barnicé, y finalmente logré hacer mi primer violín. Pinté mucho, toqué música con mis padres. Ambos tocaban el piano muy bien y cantamos mucho juntos.

gyar Jóska és bátyám, Follmann Zsolt, aki mára már eltávozott. Gerő Busi bácsinak volt egy kerámia üzeme, és nagyon kedvelte a magyaros mintákkal való tányérfestészetet, és a tábor után a műhelyében maradtam egy pár hétig és a kerámiai kézimunkát és kézi mesterségét tanultam a Busi bácsi szeretetteljes tanítása alatt. A tartózkodásomat azzal háláltam meg, hogy egy kerámiából készített szobrot (a Villa de Dique-i Vénuszt) ajándékoztam a kedves vendéglátó házaspárnak.

Sajnos azóta elvesztettem a kapcsolatot velük, de célom újra megtalálni őket és megköszönni azt az inspirációt, amit akkor kaptam. Ha valaki az olvasók közül tudna hírt adni a córdobai Gerő családról, hálásan köszönném. Volt egy lányuk, az akkor 8 éves Gerő Luci, ő máma 73 éves lehet. Nagyon szeretném megtalálni.

Y cuando era adolescente, recurrí a las artes dentro del Movimiento Scout con mis amigos. A los 15 años, en 1955, participé en un campamento de scouts en Villa del Dique, Córdoba, en la propiedad de Béla Gerő (tío Busi) y su familia. Fue después de este campamento de scouts que un pequeño grupo pasó un par de semanas en La Cumbrecita. Estuvo, por ejemplo, Gyuszi Egey, Jóska Magyar y mi hermano, Zsolt Follmann, que ahora ya se ha ido. El tío Busi tenía una fábrica de alfarería y realmente le gustaba la pintura de platos con diseños húngaros, y después del campamento me quedé en su taller durante algunas semanas y aprendí artesanías de cerámica bajo la amorosa enseñanza del tío Busi. Le agradecí mi estadía regalándole una estatua de cerámica (Venus de Villa de Dique) a la encantadora pareja de anfitriones.

Desafortunadamente, he perdido contacto con ellos desde entonces, pero mi objetivo es encontrarlos nuevamente y agradecerles la inspiración que obtuve en ese momento. Si alguno de los lectores me pudiera dar noticias sobre la familia Gerő en Córdoba, estaría agradecido. Tenían una hija, Gerő Luci, entonces de 8 años, ahora podría tener 73 años. Deseo mucho encontrarla.

Teresa Temlin:
**A Botlik család történetének olvasása arra inspirált,
hogyan megosszam a sajátomat**

A történet így szól: Apám, aki hivatásosan szerelő volt, 1931-ben érkezett Montevideo-ba, Uruguay-ba, az Antonio Delfino gőzhajóval. Évekig élt ott, és megismerkedett anyámmal, Richli Irmával, aki szintén magyar volt és özvegyként egy fiatal fiút nevelt. Meghászasodtak és hamarosan Buenos Airesbe költöztek.

Ebben a városban születtem 1941. április 11-én, és apám az 1941/42 években a Metropolitan Railcars (Ganz Patents) cégnél dolgozott. Ezen évek egy részében az egész család Carmen de Patagones-ban élt, ahol a társaság műhelyeket üzemeltetett.

Nagyon örömmel olvastam a Córdoba Magyar Hírlap második számát, amit voltak olyan kedvesek, hogy elküldtek nekem. Nagyon érdekesnek találtam a húsvéti hagyományokat, a tojásdíszítést és annak különféle technikáit, valamint a Kéktúra Útvonalat és a többi cikkeket is. Azonban volt egy, amelyik valóban nagy meglepetésként szolgált számomra, mégpedig a Botlik család története. Mikor láttam Botlik úr fényképét egy mozdony mellett, eszembe jutott egy nagyon hasonló fotó apámról, José Temlinről.

Mint láthatja, ő is egy dízelmozdony mellett áll San Carlos de Bariloche-ban, mivel szerelő volt a Buenos Aires / Bariloche vonalon, és az 1941/42-es években a Metropolitan Railcars (Ganz Patents) vállalatnál dolgozott.

Teresa Temlin:
Me inspiré en la historia de la familia Botlik
para compartir el mío

La historia fue así: Mi padre, que era mecánico de profesión, llegó en 1931 a Montevideo, Uruguay, en el vapor Antonio Delfino. Allí vivió varios años y conoció a mi madre, Irma Richli, también húngara, viuda y con un hijo pequeño. Se casaron y al poco tiempo se trasladaron a Buenos Aires.

Yo nací en esta ciudad el 11 de abril de 1941, y mi padre trabajó en la empresa Metropolitan Railcars (Ganz Patents) en los años 1941/42. Durante parte de esos años toda la familia vivió en Carmen de Patagones, donde la empresa tenía talleres.

He leído con mucho agrado el segundo número del Periódico Húngaro de Córdoba que gentilmente me enviaron, siendo muy interesantes las tradiciones de Pascua, decoración de huevos y sus diversas técnicas y diseños, así como la Ruta Nacional Azul y otros artículos, pero hubo uno que me impactó: la historia de la Flia. Botlik, pues al ver la foto del Sr. Botlik junto a una locomotora, recordé una foto muy parecida de mi padre, José Temlin.

Como pueden ver, también él se encuentra al lado de una locomotora Diesel, en San Carlos de Bariloche, pues era mecánico en la línea Buenos Aires/ Bariloche, y trabajó en la empresa Metropolitan Railcars (Ganz Patents) en los años 1941/42.

Aztán visszatértünk Buenos Airesbe, ahová apám saját műhelyét, a ROLFIX-et telepítette, amely csapágyak és precíziós csapágyak gyártására és javítására specializálódott és amelyet nyugdíjazásáig üzemeltetett.

A BAME (Buenos Airesi Magyar Egyesület) partnerei voltak mindaddig, amíg ez az egyesület meg nem szűnt. Ez a szüleimnek kiváló alkalmat biztosított arra, hogy más bevándorló magyarokkal gyönyörű összejöveteleket tartsanak, hagyományaikkal, nyelvüket, táncaikat, zenéjüket és születésnapjaikat megosszák, csakúgy, mint országaik finom ételeit (amelyeket én például továbbra is otthon készítek az egész család számára) azzal a szabadsággal élve, amelyet Argentína nagylelkűen nekünk adományozott.

Otthon a családommal magyarul és spanyolul beszéltem. Nagyjából értem a nyelvet, de nem olvasok vagy írok jól magyarul, mivel a tanulmányaimat argentin iskolákban végeztem. 1958-ban diplomáztam nemzeti tanárként, és 1964-ben megszereztem a főiskolai pszichológia diplomát az UBA-n, kiemelkedő oklevéllel, és CONICET ösztöndíjasa is voltam. Megházasodtam és négy gyermekem van. Mind én, mind pedig három gyermekem megkapta a magyar állampolgárságot, és soha nem adtam fel a magyar nyelv iránti szeretetet. A Normal 4-beli kollégáim szeretettel „hungarita”-nak hívnak. Csak egyszer tudtam elutazni Budapestre, egy rövid három napos látogatásra, 1999-ben. Apám 1975-ben hunyt el Buenos Aires-ben, anyám pedig 1980-ban, anélkül, hogy valaha visszatérhettek volna szülőföldjükre.

Kissé melankolikus ezeknek az emlékeknek a felidézése. Szeretettel üdvözlök mindenkit és remélem, hogy ezzel a családi történetekkel hozzájárulok a magyar bevándorlás megismeréséhez Argentínában.

Luego regresamos a Buenos Aires, donde mi padre instaló un taller propio de fabricación y reparación de rulemanes y cojinetes de precisión, ROLFIX, que dirigió hasta su jubilación.

Fuimos socios de BAME (Buenos Airesi Magyar Egyesület) hasta que esta Asociación dejó de existir. Allí mis padres disfrutaron el poder compartir con otros inmigrantes húngaros hermosas reuniones, con sus tradiciones, su idioma, danzas, música, y todas las exquisitas comidas de su país natal (que yo sigo preparando en casa para toda la familia) con la alegría y la libertad que la Argentina generosamente nos brindó.

En mi casa familiar se hablaba húngaro y castellano. Yo entiendo un poco, pero no leo ni escribo bien en húngaro, pues cursé todos mis estudios en escuelas argentinas. Me recibí de Maestra Normal Nacional en 1958 y en 1964 obtuve la Licenciatura en Psicología en la UBA, con Diploma de Honor, y fui también becaria del CONICET. Me casé y tengo cuatro hijos. Tanto yo como tres de mis hijos hemos obtenido la ciudadanía húngara, y nunca dejé de lado mi cariño por lo húngaro, a tal punto que mis compañeras del Normal 4, cariñosamente me dicen "hungarita". Sólo pude viajar una vez a Budapest en una corta visita de tres días, en 1999. Mi padre falleció en Buenos Aires en 1975 y mi madre en 1980, sin haber regresado a su país natal.

Algo melancólica por todos estos recuerdos, los saludo atentamente, esperando contribuir con estas historias familiares al conocimiento de lo que significó la inmigración húngara en Argentina.

Mit üzennek nekünk a régi ösztöndíjasok?

A Kőrösi program 2015 óta küld a cordobai magyar közösségbe ösztöndíjasokat. Az elmúlt öt év alatt hat magyar kiküldöttel volt lehetőségetek megismerkedni, akik mind hoztak valamilyen újdonságot a klub életébe, ötleteikkel és szorgalmukkal hozzájárulva, hogy a klub még vonzóbb helyé válhasson a helyi magyarok számára. Mi lett velük azóta? Mit adott nekik az itt töltött idő és hogy emlékeznek vissza rátok?

Hartmann-Kakucska Mária (2015)

2015-ben a KCSP cordobai ösztöndíjasa voltam. Mentorom a tragikus hirtelenséggel 2015. októberében elhunyt Filipánics Lili(ana) volt. Az ő feladatát vette át Gabriela Sorkin.

Hosszú lenne a segítő, együttműködő klubtagok listáját felsorolni. Kérek mindenkit, ne vegyék nekem zokon ezt a „névtelen” vissza-

emlékezést! Minden egyes névhez, egy regény tartozik. Ezért korlátozom magam csak Lili említésének fájdalmasan szomorú apropójára és a másik mentor, a csodás magyarságú, Gabinak megemlézésére. Itt emlékezem meg a kedves eltávozottakra is.

Különösen nagy szeretettel és örömmel gondolok vissza az augusztus 20-i ünnepségünkre, amelyen minden klubtag részt vett. A kulcs kalandos kikölcsönzése/ megszerzése után következett a takarítás. Az ünnepi (két nyelvű) műsorra és ebédre jelentkezők egyre nagyobb száma miatt a teljes épületet „pincétől a padlásig” rendbe tettük. Külön köszönet a szereplőknek!

Feltétlenül meg kell említenem a szorgalmas magyar nyelvi csoportokat, a szombati találkozókat, minden ünnep – argentin vagy/ és magyar – megemlézését, a magyar parlamentről származó zászló megérkezése kapcsán a cordobaiTV-szereplést. Nem utolsó sorban azt a mérhetetlen segítséget, barátságot, szeretetet, törődést és a felém áradó bizalmat. Részt vehettem egy Día del Inmigrante iskolai ünnepségen is. Kerestünk magyarokat a Carlos Paz-i irodalmi esten, Córdoba város kerületeiben vagy Córdoba tartomány településein. Megtapasztaltam földrengéseket, özönvízszerű esőt és száraz vihart.

Reménykedtem a következő évi visszatérésemben, de ezt sajnos a KCSP törvénye nem tette lehetővé.

Nagy örömömre, jelenlegi munkahelyemen, a budapesti Ráday Gyűjtemény Ráday Könyvtárában is meglátogattott már néhány cordobai jó ismerős, tanítvány, barát.

Mindig nagy szeretettel gondolok a cordobai időre.

Kívánok vírusmentes szép napokat! ¡Viva El Centro húngaro de Córdoba!

Saludos de las viejas becarias para la comunidad

El programa Kőrösi ha enviado becarias a la comunidad húngara de Córdoba desde 2015. En los últimos cinco años, habían tenido la oportunidad de conocer a seis delegados húngaros, todos los cuales han aportado algo nuevo a la vida del club, contribuyendo con sus ideas y diligencia para hacer del club un lugar aún más atractivo para los húngaros locales. ¿Qué les ha pasado desde entonces? ¿Qué les dio su tiempo aquí y como los recuerdan?

Hartmann-Kakucska Mária (2015)

En 2015, fui becaria del programa KCSP en Córdoba. Mi mentora fue Lili(ana) Filipánics, quien murió sorpresivamente en octubre de 2015. Gabriela Sorkin se hizo cargo de su trabajo.

Sería largo enumerar una lista de miembros del Club que ayudan y cooperan. ¡Les ruego a todos que no tomen a mal este recuerdo "anónimo"! Para cada nombre, hay una novela. Es por eso que me limito solo a la dolorosamente triste mención de Lili y la mención de la otra mentora, la maravillosa Gabi. Aquí también recuerdo a los queridos difuntos.

Recuerdo con especial amor y alegría nuestra celebración del 20 de agosto, a la que asistieron todos los miembros del Club. Después de una aventura de alquiler / adquisición de la llave, se realizó una limpieza. Debido al creciente número de participantes para el espectáculo festivo (bilingüe) y el almuerzo, todo el edificio se ha ordenado desde el "sótano hasta el ático". Un agradecimiento especial a los ayudantes!

Debo mencionar los diligentes grupos del idioma húngaro, las reuniones de los sábados, la conmemoración de cada día festivo, argentino y / o húngaro, y la aparición televisiva en Córdoba en relación con la llegada de la bandera del Parlamento húngaro. Por último, pero no menos importante, la ayuda incommensurable, la amistad, el amor, la atención y la confianza que fluyó hacia mí. También pude asistir a una ceremonia escolar del Día del Inmigrante. Estuvimos buscando húngaros en la noche literaria de Carlos Paz, en los barrios de la ciudad de Córdoba o en las localidades de la provincia de Córdoba. Experimenté terremotos, lluvias torrenciales y tormentas secas.

Esperaba mi regreso el próximo año, pero desafortunadamente esto no estaba permitido por las reglas de KCSP.

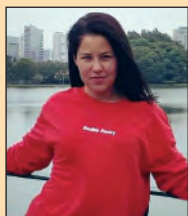
Para mi gran placer, en mi lugar de trabajo actual, en la Biblioteca Ráday de la Colección Ráday en Budapest, algunos buenos conocidos, estudiantes y amigos de Córdoba ya me han visitado.

Siempre pienso en el tiempo en Córdoba con mucho amor.

¡Les deseo un hermoso día libre de virus! ¡Viva el Centro húngaro de Córdoba!

Mózesné Püski Zsuzsanna (2016)

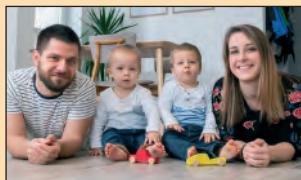
Mióta hazajöttünk Márkkal Córdobából elkezdtük az igazi felnőtt életet. Szereztünk munkát, vettünk egy házat és egy kocsit és nem utolsó sorban megszülettek ikerfiaink, Misi és Pali, akik egy hónap múlva lesznek két évesek. Ikreket nevelni nagy kihívás, de nem cserélnék el semmire. Olyannyira megtetszett a gyerekes élet, hogy augusztusban már érkezik is a fiúk kishúga. Bar hiányoznak a tengeren túli kalandok, az utazás és más kultúrák megismerése, tudjuk, hogy most az életnek ezt a szakaszát kell úgy átélnünk, hogy minél több kedves emlék maradjon meg róla. Sokszor jutnak eszünkbe a Córdobában megismert kedves emberek, és ebben a különös helyzetben kifejezetten reméljük, hogy mindannyian jól vagytok! Maradjatok otthon!

Paár Eszter (2017)

Kedves Magyar Barátaim! 2017-ben csodálatos öt hónapot töltöttem nálatok Córdobában, ahol együtt munkálkodtunk a magyarságért. Nálatok új barátokra találtam, bejártam Argentínát, és spanyolul is megtanultam. Köszönöm nektek! Hazajövetelem óta tökéletesítem spanyoltudásom, lettem a felsőfokú nyelvvizsgát, és folytatom doktori tanulmányaimat, lassan a végére is érek. Büszkén mondhatom, hogy hamarosan megjelenik első könyvem, Wälder Gyula építészről. Sokat dolgozom, művészettörténeti cikkeket írok, nagyon élvezem. Jó itthon lenni, de vágyom hozzátok vissza, mert hiányoztok. Remélem, a közeli jövőben meg tudlak titeket látogatni, már alig várom! Addig is folytassátok a jó munkát! Sok ölelést küldök!

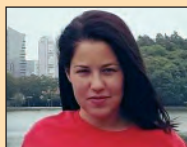
Fehér Olga (2019)

Sok víz lefolyt a Tiszán mióta pont került életem azon fejezetének végére, amely Argentínában, a Córdobai Magyar Körben íródott. Eltelt több, mint két év, ami alatt lediplomáztam, elkezdtem magyartanárként dolgozni a szegedi egyetemen és párommal, Gáborral, lakásvásárlásba és felújításba kezdtünk. Mégis, ezalatt a két év alatt rengetegszer eszembe jutottak a kinti élmények, a córdobai magyarok vendégszeretete és mindaz, amit egy másik kontinensen élve meg tapasztalhattam. Mindig óriási élmény egy új kultúrát megismerni, majd azon keresztül magunkra – magyarokra – és önmagunkra is egy kicsit más látószögből visszatekinteni. Hálás vagyok azért, hogy a Kőrösi Program által lehetőséget kaptam erre és mindemellett rengeteg tiszta szívű, kedves embert ismerhettem meg kint. Bízom benne, hogy a jelenlegi helyzet még inkább ráébreszt mindenkit arra, hogy milyen értékes egy ilyen közösség és érdemes vigyázni rá és lelkesen építeni azt. Szeretettel kívánok mindenkinek kitartást és jó egészséget!

Zsuzsanna Mózesné Püski (2016)

Desde que llegamos a casa con Mark de Córdoba, hemos comenzado una verdadera vida de adultos. Conseguimos un trabajo, compramos una casa y un auto y, por último, pero no menos importante, nacieron nuestros hijos gemelos, Misi y Pali, que cumplirán dos años en un mes. Criar gemelos es un gran desafío, pero no

lo cambiaríamos por nada. La vida con niños nos gustó tanto que la hermana menor de los niños llegará en agosto. Aunque faltan aventuras en el extranjero, viajar y aprender sobre otras culturas, sabemos que ahora tenemos que experimentar esta etapa de la vida de tal manera que quedan tantos recuerdos cariñosos como sea posible. Muchas veces recordamos a las personas amables que conocimos en Córdoba, y en esta situación particular, esperamos especialmente que estén todos bien! Quédense en casa!

Paár Eszter (2017)

Queridos amigos húngaros! En 2017, pasé unos maravillosos cinco meses con ustedes en Córdoba, donde trabajamos juntos para los húngaros. Hice nuevos amigos, recorrí Argentina y también aprendí español. Desde que llegué a casa, mejoré mi español, pasé el examen avanzado del idioma y continúo mis estudios de

doctorado, llegando lentamente al final. Puedo decir con orgullo que pronto publicaré mi primer libro sobre el arquitecto Gyula Wälder. Trabajo mucho, escribo artículos de historia del arte, realmente lo disfruto. Es bueno estar en casa, pero quiero regresar otra vez porque los extraño. Espero poder visitarlos en el futuro cercano, ¡no puedo esperar! Mientras tanto, sigan con el buen trabajo! ¡Les mando muchos abrazos!

Olga Fehér (2018)

Una gran cantidad de agua fluyó por el Tisza desde el capítulo de mi vida que fue escrito en el Centro Húngaro de Córdoba en Argentina. Han pasado más de dos años, durante los cuales me gradué, comencé a trabajar como maestra de húngaro en la Universidad de Szeged y con mi compañero, Gábor, compramos una casa y empezamos a renovarla. Sin embargo, durante estos dos

años, muchas veces recordé las experiencias en el extranjero, la hospitalidad de los húngaros de Córdoba y todo lo que pude experimentar viviendo en otro continente. Siempre es una gran experiencia conocer una nueva cultura y luego mirarnos a nosotros mismos, los húngaros, desde una perspectiva ligeramente diferente. Estoy agradecida de haber tenido la oportunidad de hacerlo a través del Programa Kőrösi y de conocer a mucha gente amable y de corazón puro. Estoy segura de que la situación actual hará que todos sean aún más conscientes del valor de la comunidad y el valor de cuidarla y construirla con entusiasmo. ¡Les deseo a todos perseverancia y buena salud!

Rode Salvatierra: Mint a kalács, úgy fonódik az élet

Pörkölt, lángos, káposztás tészta, kenyér, tejföl, paprika, gombóc, torma, gulyás leves, kolbász, kalács!

Ha ezeket a szavakat hallod és érzed a család konyhájának illatát, a te szíved is magyar.

Az étel táplálja a testet és vigasztalja a lelket, összehoz minket.

Így van ez a családban több generáció óta: amikor az asztal körül ülünk, megosztjuk, amink van. Voltak idők, amikor sirattuk a családot, amelyet ott hagytunk Bogojévóban, máskor anekdotákat meséltünk az első világháborúról, de sokszor olyanok is, amikor annyit nevtünk, hogy megfájdult tőle a gyomrunk.

Néhány hónappal ezelőtt az egész családuk találkozott Súkoróban (ahol a szüleim élnek), hogy az új évet ott köszöntsük. Az év első napján mindenki spanyol, magyar, angol és lett nyelven beszélt!!! Annyira mulatságos volt!

Mindezt anélkül, hogy észrevettük volna, hogy éppen újra írjuk a család történetét Magyarországon, befejezván azt az utat, amelyet Lampert József nagyapám a Budapest-Keleti állomáson útjára indított.

Ahogy a kalácsot fonják, úgy fonódnak az emlékek is, az élet történetei.

Rode Salvatierra: Como el kalács, así se trenza la vida

Pörkölt, lángos, káposztás tészta, kenyér, tejföl, paprika, gombóc, torma, gulyás leves, kolbász, kalács!

Si cuando escuchas éstas palabras sentís el aroma de la cocina de tu familia, tu corazón es húngaro.

La comida nos alimenta el cuerpo y nos reconforta el alma, nos reúne.

Así fue desde hace muchas generaciones en mi familia, alrededor de la mesa se comparte. Hubo épocas en que se lloraba la familia que dejamos en Bogojevo, otras en que contaban anécdotas de la Primera guerra mundial, pero también muchas en las que nos reímos hasta que nos dolía la panza.

Hace unos meses nos reunimos con toda la familia en Súkoro (donde viven mis padres) para pasar el año nuevo. Un comienzo de año hablado en español, húngaro, inglés y letón!!!! Muy divertido!

Sin darnos cuenta que estamos reescribiendo la historia de la familia en Hungría, terminando el viaje que comenzó mi abuelo József Lampert desde la estación Budapest-Keleti.

Así como se trenza el kalács se trenzan recuerdos, historias de vida.

Kalács recept

Hozzávalók:

- 50 dkg kovászos liszt
- 1/2 csésze cukor
- 2 tojás
- Csipetnyi só
- 1 csésze tej
- 3 evőkanál olvasztott vaj

Elkészítés:

- Keverjük össze a tejet a vajjal, a tojással, majd a cukorral és a sóval.
- Adjuk hozzá apránként az összes lisztet, amíg sima tésztát nem kapunk.
- Gyúrjuk meg.
- Hagyjuk állni egy órán át.
- Válasszuk szét apróbb zsemlékre.
- Nyújtsuk ki és fonja fonjuk össze.
- Kenjük meg tojással és süssük meg a sütőben.

Receta de kalács

Ingredientes:

- Harina leudante 500gr.
- Azúcar 1/2 taza
- Huevos 2
- Sal una pizca
- Leche 1 taza
- Manteca derretida 3 cucharadas

Preparación:

- Mezclar la leche con la manteca el huevo, luego el azúcar y la sal.
- Agregar de a poco toda la harina hasta formar una masa suave.
- Amasar.
- Dejar reposar una hora.
- Separar en bollos, estirarlos y trenzar.
- Pintar con huevo batido y hornear.

Serena Gramajo Csáky: Egy régi recept a múltból, amit újra életre keltettünk

Húsvét közeledtével kedvünk támadt hozzá, hogy süssünk egy magyaros sütit. Egy olyan receptre esett a választásunk, amelyet az édesanyám nagynénikéje, de Csáky Sára készített mindig régen. Azonban ahogy telt az idő, már csak az elkészítés módja maradt meg, a finomság neve az idő homályába veszett. Ezért miután elkészült a friss sütemény, elküldtem Juditnak a receptet és a képeket hozzá, hogy együtt próbáljuk meg beazonosítani, mi is lehet ez.

Azonban hamarosan rájöttünk, hogy valószínűleg egy regionális ételről lehet szó, mert Judit sem ismerte. Nem tudunk semmi pontosat az eredetéről, de mivel édesanyám nagynénikéje Erdélyből származik, gyanítjuk, hogy egy ottani receptről van szó. Bár kitaláltunk neki egy elnevezést Judittal, ha valaki ráismer és tudja a pontos nevét, kérem, ossza meg velünk. Néhány dolgot megváltoztattunk rajta, hogy jobban illjen a helyben kapható alapanyagokhoz, de azért biztos felismerhető azok számára, akik gyakran készítik.

Gyerekkorom óta mind a nagymamám, mind az anyukám a magyar konyha szokásai szerint főzött. Azok az ételek, amikre legjobban emlékszem a töltött káposzta, a paprikás csirke, a pörkölt nokedlivel, a töltött paprika, a dobos-torta, a politikus szelet, a kalács, a csöröge, a burgonyás szelet, a 'nincs jobb nálam', a réteges mézes sütemény és az a speciálítás, amelyik egy karácsonyról sem hiányozhatott: a püspökkenyér.

A nagypapám, Sándor Csáky 1925-ben érkezett Argentínába. Az első képen ő és a felesége, Josefina láthatóak. A második képen pedig a dédnagyszüleim a gyermekeikkel: Csáki Károly (a negyedik, legkisebb gyermek), Ágnes Kis (dédnagymama), Csáky Gyula (dédnagypapa), fönt Csáky László (első gyermek, aki azt az épületet adományozta, ahol megalakult a Córdoba Magyar Kör), Csáki Gyula (a második gyermek) és Csáky Sándor (a harmadik gyermek). A kép 1920 körül készült.

Serena Gramajo Csáky: Una receta del pasado que revivimos

Cuando se acercaba la Pascua, tuvimos la tentación de hornear un pastel húngaro. Elegimos una receta que a la tía de mi madre, Sara de Csáky, le encantaba preparar. Sin embargo, a medida que pasaron los años, solo quedó su receta, mientras que su nombre desapareció en la penumbra del tiempo. Entonces, después de que hicimos el delicioso pastel, le expliqué a Judit el método de preparación y le envié asimismo algunas fotos para que tratara de identificar el nombre típico de la receta.

Sin embargo, pronto nos dimos cuenta de que probablemente podría ser un plato regional porque Judit tampoco lo conocía. No sabemos nada exactamente sobre su origen, pero como la tía de mi madre era de Transilvania, sospechamos que se trata de una receta de esa región en particular. Aunque, junto con Judit, se nos ocurrió un nombre para ella, si alguien la conoce y sabe su nombre exacto, háganoslo saber. Hemos cambiado algunas cosas para que coincidan mejor con los ingredientes disponibles localmente, pero seguramente será reconocible para aquellos que lo hacen a menudo.

Desde que era niña, tanto mi abuela como mi madre han estado cocinando según las costumbres de la cocina húngara. Los platos que mejor recuerdo son el töltött káposzta, el paprikás csirke, el pörkölt nokedlivel, el töltött paprika, el dobostorta, el politikus szelet, el kalács, el csöröge, el burgonyás szelet, el 'nincs jobb nálam', el réteges mézes sütemény y la especialidad que no podía faltar en ninguna Navidad: el püspökkenyér.

Mi abuelo, Sándor Csáky, llegó a Argentina en 1925. La primera foto lo muestra a él y a su esposa, Josefina. En la segunda imagen pueden ver a mis bisabuelos con sus hijos: Károly Csáki (el cuarto hijo, el menor), Ágnes Kis (bisabuela), Gyula Csáky (bisabuelo), arriba László Csáky (primer hijo, quien donó la propiedad en la que se fundó el Club Húngaro de Córdoba), Gyula Csáki (segundo hijo) y Sándor Csáky (el tercer hijo); esta foto fue tomada alrededor de 1920.

Csokis-zabos tetős lekváros kocka recept

Hozzávalók:

- 40 dkg liszt
- 100 dkg vaj
- 15 dkg cukor
- 2 egész tojás és 2 tojássárgája
- Baracklekvár
- vaníliacukor

A tetejéhez:

- 1 csésze zabliszt (kb. 20 dkg)
- 20 dkg cukor
- 3,5 dl tej
- Kakaópor 3 pópozott evőkanállal

Elkészítés:

Tésztá:

- Keverjük össze a vajat a cukorral, adjuk hozzá a tojást, vaníliacukrot és apránként a lisztet.
- Gyúrjuk jól össze, hogy tésztát képezzen. Vágjuk be két részre. Az egyik felét tegyük fel a pultra, és helyezzük egy korábban vajjal és liszttel kikent téglalap alakú edénybe, kenjük meg kb. 0,5 cm vastagságú lekvárral, és tegyük rá a másik felét. Tegyük be a sütőbe kb. 30 percre mérsékelt hőmérsékleten (amíg meg nem barnul). Amíg a tészta a sütőben van, készítse elő a krémet a tetejére.

A teteje:

- Helyezzük egy serpenyőbe a tejet, a cukrot és a vajat, keverés közben forraljuk fel, és kapcsoljuk ki. Adjuk hozzá azonnal a zabot és keverjük össze.
- Amikor kivesszük a tésztát a sütőből, kenjük rá a krémet a tetejére, majd hűtsük le.
- Vágjuk fel 30 darab, egyenként 4x4 cm-es darabra.

Receta de cubo de mermelada con cobertura de avena y chocolate

Ingredientes y cantidades:

- Masa:
- Harina 400gr
- Manteca 100gr
- Azúcar 150gr
- Huevos 2 enteros y 2 yemas
- Mermelada de damasco•
- Vainilla

Cobertura:

- Avena 1 taza (200 gr aprox)
- Azúcar 200gr
- Leche 350cc
- Cacao amargo 3 cucharadas colmadas

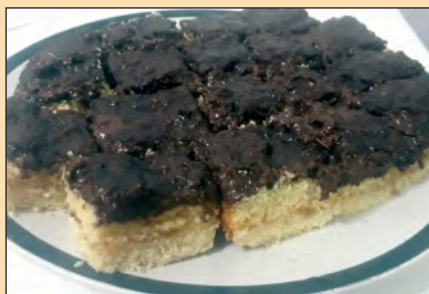
Procedimiento:

Masa:

- Mezclar la manteca con el azúcar, incorporar los huevos, vainillina y de a poco la harina.
- Unir bien hasta formar una masa. Cortar en 2. Con una mitad extenderla en la mesada y colocarla en una fuente rectangular previamente enmantecada y enharinada, untar con mermelada aprox 0.5cm de espesor y colocar la otra mitad estirada arriba. Llevar al horno moderado 30 min aprox (hasta que se empieza a dorar). Mientras está la masa en el horno preparar la

Cobertura:

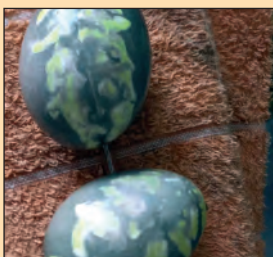
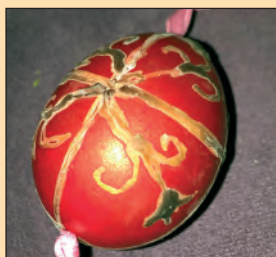
- En una olla colocar la leche, el azúcar y la manteca, revolviendo hasta que hierva y apagar. Agregar la avena instantánea y mezclar.
- Cuando retiremos la masa del horno le colocamos esta cobertura arriba y luego enfriar.
- Salen 30 cuadrados de 4x4 aprox.

Olvasói visszajelzések

Köszönjük, hogy megosztottátok velünk, mennyire tetszett nektek az áprilisi hírlap.

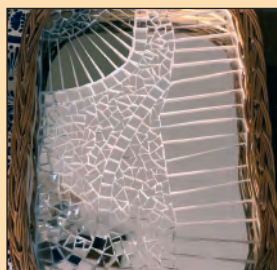
- Sokan kaptatok kedvet a tojásfestéshez (és evéshez);
- Volt, aki elmesélte a népmesét az unokáinak és életre keltette tartalmát plüssállatokkal;
- És olyan, aki gyönyörű kézműves alkotásait osztotta meg;
- De olyan is volt, akit az előszó inspirált és annak lehetősége, hogy egy kicsit kiszabaduljon a karanténból, ha csak lélekben is: „Mikor írtad, hogy értünk küldöd a varázsszönyeget, én máris beszálltam és az első sorban foglaltam helyet, az ablak mellett.”
- Végül de nem utolsó sorban szeretettel üdvözljük a legkisebb magyart, Benicio-t, Florencia Biedermann gyermekét. Április 14-én született 17 óra 36 perckor a Reina Fabiola kórházban 3,510 kilogrammal és 52 centivel. Ő Biedermannék második unokája. Jó egészséget és sok örömet a babához!

Comentarios de los lectores

Gracias por compartir con nosotros cuanto les gustó la revista de abril.

- Muchos de ustedes se inspiraron para pintar huevos (y comer huevos);
- Hubo quien contó los cuentos populares a sus nietos y traó a la vida sus contenidos con animales de peluche;
- Y que ha compartido sus hermosas artesanías;
- Pero también hubo quien se inspiró por el prefacio y la oportunidad de salir un poco de la cuarentena, aunque solo en espíritu: “Cuando escribiste que nos enviabas la alfombra mágica, ya había abordado y tomado asiento en la primera fila, junto a la ventana.”
- Por último, pero no menos importante, damos una calurosa bienvenida al húngaro más joven de Córdoba, Benicio, el hijo de Florencia Biedermann. Nació el día 14 de Abril a las 17:36 en la Reina Fabiola con 3.510 kg y 52 cm. Es el segundo nieto de los Biedermann. ¡Buena salud y mucha alegría para el bebé!

Nagy Magyar Kvíz

Április 25-én megtartottuk az első Nagy Magyar Kvíz-t. Tudom, hogy néhányan a technikai nehézségek miatt nem tudtak csatlakozni, ezért itt is közzé teszem a kérdéseket. A jó hír az, hogy akik nem értek rá, sem maradtak le semmiről, hiszen hamarosan új fordulóval jelentkezünk!

1. Mi furcsa a magyar puli kutya kinézetében?

- a) nagyon hosszú a farka
- b) olyan, mintha mindig mosolyogna
- c) ijesztőek a fogai
- d) raszta haja van

2. Augusztus 20-án, Szent István napján mit visznek körben az ünnepi körmenet keretein belül?

- a) a legszebb magyar lányt
- b) egy feláldozott malacot
- c) az ország első királyának kezét
- d) az azon a napon először született újszülöttet

3. Magyarok nyertek már el Nobel díjat minden egyes kategóriában kivéve a béke kategóriáját

- a) igaz
- b) hamis

4. Mi volt a leghidegebb hőmérséklet, amit valaha mértek Magyarországon?

- a) -15C
- b) -35C
- c) -40C
- d) -52C

5. A magyarok kb 40%-ának szőke haja van.

- a) igaz
- b) hamis

6. Miről híres Aggtelek?

- a) a cseppkőbarlangjairól
- b) a tavairól
- c) a szüreti fesztiváljáról
- d) gyógyfürdőiről

7. Mit szerencsés látni újkor a magyar babona szerint?

- a) tűzoltót
- b) szemétszállítót
- c) kéményseprőt
- d) tanárt

Gran Quiz Húngaro

El 25 de abril realizamos el primer Gran Quiz Húngaro. Sé que algunos de ustedes no pudieron unirse a nosotros debido a dificultades técnicas, por lo que también publicaré las preguntas aquí. La buena noticia es que aquellos que no tenían tiempo el 25 tampoco se perdieron nada, ¡ya que pronto propondremos una nueva ronda!

1. ¿Qué tiene de extraño el aspecto de un perro puli húngaro?
 - a) la cola es muy larga
 - b) es como si ella siempre estuviera sonriendo
 - c) sus dientes dan miedo
 - d) tienes el pelo de rastas
2. El 20 de agosto, Día de San Esteban, ¿qué se llevará a cabo en redor como parte de la procesión festiva?
 - a) la chica húngara más bella
 - b) un lechón sacrificado
 - c) la mano del primer rey del país
 - d) un bebé nacido ese día
3. Los húngaros ya han ganado el Premio Nobel en todas las categorías, excepto en la categoría de paz.
 - a) cierto
 - b) falso
4. ¿Cuál fue la temperatura más fría jamás medida en Hungría?
 - a) -15C
 - b) -35C
 - c) -40C
 - d) -52C
5. Alrededor del 40% de los húngaros tienen cabello rubio.
 - a) cierto
 - b) falso
6. ¿Por qué causa es famoso Aggtelek?
 - a) sus cuevas de estalactitas
 - b) sus lagos
 - c) su festival de la cosecha
 - d) baños termales
7. ¿Trea suerte ver que en Nochevieja según la superstición húngara?
 - a) un bombero
 - b) un camión de la basura
 - c) una chimenea
 - d) un profesor

8. Mit jelent az, hogy „ott kolbászból van a kerítés”?

- a) Mindenki éhes
- b) Másoknak jobb dolga van
- c) Túl sok kutya van a környéken
- d) Nem lehet átjutni a fal másik oldalára

9. Melyik nem a magyar ABC egyik betűje?

- a) É
- b) Ä
- c) Ö
- d) Ű

10. Mi az a kopjafa?

- a) a kilincs másik neve
- b) egy tavasszal virágzó, különleges fajtája
- c) díszes emlékoszlop
- d) egy olyan szalagokkal teli fa, amelyet a fiúk állítanak annak a lánynak, akinek udvarolnak

11. A Rubik kocka egy magyar találmány. Jelenleg mennyi idő a rekord a kirakására?

- a) 11 perc és 59 másodperc
- b) 8 perc és 11 másodperc
- c) 13,52 másodperc
- d) 4,73 másodperc

12. 1946-ban a Magyar Nemzeti Bank egy kvintilliomos (1,000,000,000,000,000,000) pengőket adott ki, mellyel ezek lettek a világ legnagyobb címletű papírpénzei.

- a) igaz
- b) hamis

13. A paprika, mint fűszer igazán népszerű Magyarországon. Évente mennyit fogyaszt belőle egy átlagos magyar?

- a) 61 gram
- b) 150 gram
- c) ¼ kilo
- d) ½ kilo

13+1. Miről vált híressé Mátyás király a legendák alapján?

- a) minden alattvalójának ajándékot küldött a születésnapján
- b) 100 évig élt
- c) áruhában járta végig az országot, hogy megnézzék, hogy él a népe
- d) neki volt a leggyorsabb lova Európában

1. D, 2. C, 3. A, 4. B, 5. B, 6. A, 7. C, 8. B, 9. B, 10. C, 11. D, 12. A, 13. D, 13+1. C

8. ¿Qué significa "tener la valla hecha de salchichas" (kolbászból van a kerítés)?

- a) Todos tienen hambre
- b) Otros tienen mejores cosas en la vida
- c) Hay demasiados perros en el área
- d) No es posible llegar al otro lado de la pared

9. ¿Cuál no es una de las letras del ABC húngaro?

- a) É
- b) Ä
- c) Ö
- d) Ű

10. ¿Qué es una kopjafa?

- a) el otro nombre del pestillo
- b) una especie arbórea especial que florece en primavera
- c) columna conmemorativa adornada
- d) un árbol lleno de cintas colocadas por los niños para la niña que están cortejando

11. El cubo de Rubik es un invento húngaro. ¿Cuánto dura el registro actualmente para descargar?

- a) 11 minutos y 59 segundos
- b) 8 minutos y 11 segundos
- c) 13.52 segundos
- d) 4.73 segundos

12. En 1946, el Banco Nacional Húngaro emitió un billete de quintillón (1,000,000,000,000,000,000) pengő, que fue la denominación más grande del mundo.

- a) cierto
- b) falso

13. La especia paprika es muy popular en Hungría. ¿Cuánto consume un húngaro promedio cada año?

- a) 61 gramos
- b) 150 gramos
- c) ¼ kilo
- d) ½ kilo

13 + 1 ¿Por qué se hizo famoso el rey Matías en base a las leyendas?

- a) envió regalos a todos sus súbditos en su cumpleaños
- b) vivió 100 años
- c) viajó por el país disfrazado para ver cómo vivía su gente
- d) tenía el caballo más rápido de Europa

1. D, 2. C, 3. A, 4. B, 5. B, 6. A, 7. C, 8. B, 9. B, 10. C, 11. D, 12. A, 13. D, 13 + 1. C

Magyar népmese: A három dió

Volt egyszer egy igen-igen szegény ember. Olyan erősen szegény volt, hogy a három árva gyermekén kívül egyebe sem volt. Még azokat sem tudta mivel eltartani. Egy nap azt mondta nekik:

– Na, fiaim, vegyétek az utat elejetekbe, s menjetek, ki merre lát, mert én nem tudlak titeket tartani. Nincs mivel, mert én szegény ember vagyok.

El is ment a három testvér, s mikor egy keresztúthoz értek, azt mondták, hogy három esztendő múlva itt találkoznak, s akkor meglátják, ki mit szerzett. El is váltak, elmentek, ki merre.

Mikor betelt a három esztendő, eszébe jutott a legkisebb fiúnak, hogy haza kell indulnia. Egy öregembernél szolgált. De olyan becsületesen szolgált, hogy örökké jobban megcsinált mindent, mint ahogy mondták. Egy nap az öreg elé állott.

– Na, öregapám, betelt a három esztendő, s immár el kell mennem, hogy találkozzam a testvéreimmel. Amit megérdemlek, azt ad nekem fizetségbe.

Az öregember fel is kelt, elővett háromszáz aranyat, három diót, s letette az asztalra.

– Na, fiú, ha a pénzt elveszed, tudd meg, nem adom tiszta szívből. De ha elveszed a diót, azt tiszta szívből adom.

A fiú azt gondolta magában: „Amilyen tiszta szívből én őket szolgáltam, ha olyan tiszta szívből találja adni a diót, akkor azt veszem el.” Mondja is a fiú:

– Na, maradjon békével, öregapám! Elveszem a három diót, mert azt tudom, tiszta szívből adja, s ha élünk, még megérek ide.

– Járj békével, s az Isten adjon szerencsés utat, de én tudom, hogy ide hozzám soha meg nem kell térned.

Ment a fiú a keresztúthoz, s összetalálkozott a testvéreivel. Kérdik is egymást, ki mit kapott, mutassa meg. Testvérei elővették a sok aranyat, ő pedig a három diót. Kezdték szidni a testvérei, hogy három esztendőt három dióért szolgált.

– Nem baj, én ezt is szeretem. Nekem ez is jó, mert tiszta szívből adták.

A testvérek elzavarták a kisebbet, hogy ne egyszerre menjenek haza, mert ha édesapjuk meglátja a három diót, nem állja meg szídalom nélkül.

Cuento popular húngaro: Las tres nueces

Había una vez un hombre muy muy pobre. Era tan pobre que no tenía más que los tres hijos huérfanos. Ni siquiera podía mantenerlos. Un día les dijo:

"Bueno, hijos míos, tomen el camino y vean quién va dónde, porque no puedo mantenerlos. No tengo con qué, porque soy una persona pobre".

Los tres hermanos se fueron, y cuando llegaron a una encrucijada dijeron que se encontrarían aquí en tres años, y luego

verían qué había conseguido cada uno. Se separaron y se fueron.

Cuando pasaron los tres años, el hermano más joven recordó que tenía que irse a casa. Sirvió a un anciano. Lo sirvió tan honestamente que hizo siempre todo mejor de lo que le dijeron. Un día se paró en frente al anciano.

"Bueno, abuelo, han pasado tres años, y ahora tengo que ir a reunirme con mis hermanos. Lo que merezco démelos como pago".

El viejo se levantó, sacó trescientas monedas de oro y tres nueces y los puso sobre la mesa.

"Bueno, muchacho, si tomas el dinero, sabes, no lo daré desde el fondo de mi corazón. Pero si tomas las nueces, te las doy de puro corazón".

El joven pensó para sí mismo: "Tan puramente como les he servido, si me ofrece de corazón las nueces, las tomaré".

"¡Quédate en paz, abuelo! Tomo las tres nueces porque sé que usted las da de puro corazón, y si vivimos aún, regresaré aquí".

"Vete en paz y Dios te dará un camino afortunado, pero sé que nunca tendrás que volver aquí".

El joven fue a la encrucijada y se encontró con sus hermanos. Se preguntaron qué tenía quién. Sus hermanos sacaron mucho oro, y él mostró las tres nueces. Sus hermanos comenzaron a regañarlo por ganar solo tres nueces durante tres años.

"No hay problema, eso también me gusta. Es bueno para mí, porque fue dado de un corazón puro".

Los hermanos echaron al menor para que no volvieran a casa juntos, porque si su padre veía las tres nueces, no se quedaría sin blasfemar.

A kicsi bement az erdőbe, megvárta, míg testvérei előremennek, majd ő is elindult utánuk. Mentében megéhezett, de étele nem volt. Egy kúthoz ért, s azt gondolta magában: ha nincs mit egyen, legalább igyon. De mi jön eszébe? Törjön csak meg egy diót, meg-eszi, arra csak jobban esik a víz.

Elő is veszi a diót, de mikor megtöri, megrémül. Csorda juh kezdett kifolyni belőle. Csengettyű a nyakukban, de annyi volt, hogy nem is tudta megolvasni! „Ej – gondolta magában –, van mivel édesapámhoz hazamenjek.” Elfelejtette a szomorúságát, étlenségét, csak mehessen haza.

Az úton eszébe jutott, hogy még egy diót meg kéne törni. Mikor azt is megtörte, marhák kezdtek kifolyni belőle, s ökrök. Legutoljára egy szekér, két szép ökörrel befogva. Felült a szekérre, a juhok s a marhák, mintha parancsra tennék, olyan szépen ballagtak utána.

Közel a házhoz eszébe jut a harmadik dió is. „Törjem csak fel ezt is, ne vigyem épen haza.” Abból meg egy világszép leány szállott ki. Mikor a fiú meglátta, úgy megörvendett, azt se tudta, hol van.

Mikor a másik két testvér hazaért, éppen csak megmutatták az aranyat, ki mit kapott, hát csak megérkezett a kisebb is. Egy esztina juhval, egy csorda marhával, s egy szép leánnyal az ökrös szekéren. Megijedt a két testvér, mikor meglátták, hogy honnét kapta ő azokat, mert mikor elváltak, csak három diója volt.

– Ugye, mondtam én nektek, hogy azt tiszta szívből adták. Nem lehet, hogy az ember csak a pénznek örvendjen. Abból a három dióból kelt ki minden, amit itt láttok. Most kacagjatok, ha tudtok!

Elindult a másik két testvér is, hogy megkeressék az öregot, akinél szolgált, de sem az öregot nem kapták meg, sem ők nem tértek meg többet soha.

Kisebb öccsük otthon maradt, s eltartotta édesapjukat is haláláig. S ő maga máig is él, ha meg nem halt. Még most is feji azt a nagy esztina juhot.

El joven se fue al bosque, esperó a que sus hermanos avanzaran, y luego se dispuso a seguirlos también. Él se moría de hambre, pero no tenía comida. Llegó a un pozo y pensó para sí mismo: si no tienes nada para comer, al menos bebe. ¿Pero qué se le vino a la mente? Sólo rompe una nuez, cómela, te caerá mejor el agua.

Así es que sacó una nuez, pero cuando la rompió, se asustó. Un rebaño de ovejas comenzó a salir de ella. Tenían un cencerro alrededor de sus cuellos, ¡pero había tantas que ni siquiera podía contarlas! “Oh”, pensó para sí mismo, “tengo algo con que ir a casa de mi padre”. Olvidó su tristeza, su hambre, solo quería irse a casa.

En el camino, recordó que podía comer otra nuez. Cuando la rompió, bueyes y vacas comenzaron a fluir de ella. Por último, un carro con dos hermosos bueyes. Se sentó en el carro, y las ovejas y las vacas, como si les ordenaran, caminaron tras él.

Cerca de la casa, recordó la tercera nuez. “Voy a romper esta también, no la llevaré entera a casa”. Y una hermosa chica salió de ella. Tan feliz estaba que no sabía donde estaba parado.

Cuando los otros dos hermanos llegaron a la casa y mostraron el oro que ellos habían obtenido, el pequeño acababa de llegar. Una manada de ovejas, de bueyes, vacas y una hermosa niña sentada en un carro de bueyes. Los dos hermanos se asustaron cuando lo vieron, de dónde lo había sacado, porque cuando se separaron, él solo tenía tres nueces.

“¿No les dije que fue dado desde el fondo del corazón? No se puede disfrutar solo el dinero. Todo lo que ven aquí proviene de esas tres nueces. ¡Ahora ríanse si pueden!”

Los otros dos hermanos también se dispusieron a buscar al anciano a quien había servido, pero no lo encontraron y nunca más regresaron.

Su hermano menor permaneció en casa y atendió a su padre hasta su muerte. Y él mismo vive hasta el día de hoy, si no está muerto. Hasta ahora ordeña esa gran manada de ovejas.

**Pilinszky János:
A szerelem sivataga**

Egy híd, egy forró betonút,
űríti zsebeit a nappal,
rendre kirakja mindenét.
Magad vagy a kataton alkonyatban.

Mint gyűrött gödör feneke a táj;
izzó hegek a káprázó homályban.
Alkonyodik. Dermeszt a ragyogás,
vakít a nap. Sosem felejttem, nyár van.

Nyár van és villámló meleg.
Állnak, s tudom, szárnyuk se rebben,
a szárnyasok, mint égő kerubok
a bedeszkázott, szálkás ketrecekben.

Emlékszel még? Először volt a szél;
aztán a föld; aztán a ketrec.
Tűz és ganaj. És néhanap
pár szárnycsapás, pár üres reflex.

És szomjuság. Én akkor inni kértem.
Hallom ma is a lázas kortyokat,
és tehetetlen tőröm, mint a kő,
és kioltom a káprázatotok.

Eszkendők múlnak, évek, s a remény -
mint szalma közt kidöntött pléhedény.

**János Pilinszky:
El desierto del amor**

Un puente, una ardiente vía de asfalto,
el día está vaciando sus bolsillos,
sacando afuera todo lo que tiene.
Estás a solas al ocaso catatónico.

Como fondo de zanja es el paisaje;
marca ardiente en lo oscuro deslumbrado.
Se hace sombrío. Hiela el esplendor,
ciega el sol. Nunca olvido que es verano.

Es verano y el calor relampaguea.
Están de pie, y yo sé que ni aletean
las aves del corral, ardientes querubines
en sus jaulas de tablas astilladas.

¿Aún recuerdas? Fue primero el viento;
después la tierra; la jaula fue luego.
Excrementos y fuego. Y por momentos
nada más un reflejo, un aleteo.

Y la sed. Pedí entonces de beber.
Aún hoy siento los tragos afiebrados,
todavía soporto los destellos
inerte como piedra y los apago.

Los años van pasando, y la esperanza -
como un tarro de lata tirado entre la paja.

*Traduzido por
Rodrigo Escobar Holguín y Vera Székács*

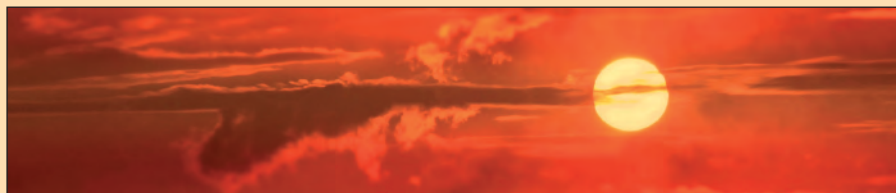

Imagen mágica

¡Busque las pequeñas imágenes indicadas alrededor de la imagen grande! Si las encuentras, ¡coloréalas! ¡No olvides memorizar sus nombres en húngaro!

VARÁZSKÉP

Keresd meg a nagy képen a körülötte lévő, kiemelt apró képecskéket! Ha megtaláltad, színezd ki őket!

Levelezőtársat keresünk Buscamos amigos de correspondencia

Hola,

Soy Bruno, soy un niño y tengo 12 años, vivo en Budapest, en la capital de Hungría.

Soy de México y de Hungría, por que mi Papá es de México (de Cancún), y mi Mamá es Húngara.

Tengo 2 gatos y una perrita, los adoro. A veces tengo conejos, porque a mi Mamá le presta sus conejos su amiga.

Estoy ahora en Hungría, pasando la cuarentena en mi casa, que es un apartamento en el centro de la ciudad.

Soy un estudiante de primaria, la escuela esta cerca de mi casa.

Me gusta mucho el deporte, actualmente hago esgrima. Me encanta! Ya llevo más de un año haciendo el entrenamiento – diario dos horas. Afortunadamente, la sala de esgrima esta a dos paradas de camion de mi casa.

Me interesa escribir en español, porque no tengo muchos amigos aquí en Budapest, quien habla español. Así puedo practicar. Estudio también inglés. Pero hablo mejor español que inglés (todavía). Hablo español en mi casa y húngaro por todas partes aquí.

Espero tu correo!

Abrazos desde Budapest,

Bruno.

turykinga@gmail.com

* * *

Hola!

Soy Viktor. Tengo 12 años, y soy niño. Soy de México y de Hungría. Cómo? Es que mi Mamá es de Budapest, y mi Papa es de México. Tengo un hermano gemelo – somos cuates, nacimos al mismo momento.

Yo soy un estudiante.

Vivo en la capital de Hungría, se llama Budapest. Tengo un amigo de Argentina, quien vive aquí, y lo conozco desde hace muchos años. Jugamos juntos, y vamos de excursiones.

Estudio inglés. Hablo español en mi casa. Hablo húngaro – es mi idioma materno.

Mi hobby son los animales. Tengo animales, dos gatitos: una gata y un gato. A veces me prestan una perrita, Maracuya, y dos conejitos: Mango y Leila.

Hago deporte: esgrima. Me gusta mucho.

Y tú quién eres y cómo estas? Hablas inglés?

Abrazos,

Viktor.

turykinga@gmail.com

Córdobai magyar gyerekek illusztrációja az őszi
Niños húngaros de Córdoba ilustran el otoño

